ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Ζ'. — ΑΡΙΘ. 332 Γραφεῖα: Νικηφόρου 3 — Τηλέφ. 68—10 ΑΘΗΝΑ, 21 ΙΟΥΝΙΟΥ 1931

ΟΙ ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΥ ΚΛΑΔΟΥ

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΔΑΓΚΛΗΣ ΤΑΚΤΙΚΟΣ

Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΣ

ΕΚΦΥΛΙΣΜΟΣ

Τώρα ποὺ οἱ καπνοὶ τῆς συκοφαντείας ἄρχισαν νὰ διαλύωνται καὶ νὰ γίνεται πάλιν ὁρατὴ ἡ πραγματικότητα, καλὸ εἶναι πρὶν νὰ προχωρήσωμε στὴν ἐκπλήρωση τοῦ ἱεροῦ καθήκοντος τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἀντιπροσώπου μας, νὰ ρίξωμε μιὰ ματιὰ γύρω στὸ ζήτημα τῆς αὐτοδιοικήσεως.

Τὴ στιγμὴ ποὺ καθένας μας ἑτοιμάζεται νὰ συντάξη καὶ νὰ ἐπιδόση τὸ ψηφοδέλτιό του, εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔχη ἀκριβῆ ἐπίγνωση τῆς μεγάλης σημασίας, ποὺ ἡ ἁπλῆ αὐτή, φαινομενικά, πράξη κλείνει μέσα της. Μόνο ψηφίζοντας μὲ τὴ συναίσθηση τῆς ἐσωτερικῆς ἀξίας καὶ ἀποστολῆς τοῦ θεσμοῦ, μποροῦμε νὰμαστε βέβαιοι πὼς ἐκτελοῦμε τὸ καθῆκον μας ἀνεπηρέαστοι ἀπὸ τὶς προεκλογικὲς ἀσχημίες, ποὺ εἶνε πιστὸ ἀντίγραφο παλαιῶν, μακρῶν, ἀνιδεόλογων προσωπικῶν ἀνταγωνισμῶν πολιτευομένων, ἐλευθερωμένοι ἀπὸ τοὺς δεσμοὺς προσωπικῶν συμφερόντων συμπαθειῶν ἢ ἀντιπαθειῶν, χωρὶς φόβο καὶ χωρὶς πάθος. Μόνον ἔτσι μποροῦμε νὰ ποῦμε πὼς ἐκπληρώσαμε τὴν ὑψηλὴ αὐτὴ λειτουργία μὲ ὅλες τὶς ἐγγυήσεις, ποὺ εἶναι ἱκανὲς νὰ ἀσφαλίσουν τὴ γνήσια ἐκπροσώπηση τοῦ κλάδου, τὴν ἀνόθευτη ἔκφραση τοῦ φρονήματός του καὶ τὴν ἐπιτυχῆ ἐφαρμογὴ ἑνὸς θεσμοῦ, ποὺ βρίσκεται στὰ πρῶτα βήματα τῆς εἰσαγωγῆς του στὴν Ἑλλάδα.

***

Τονίσαμε κι' ἄλλη φορὰ μ' ἄλλη εὐκαιρία πὼς τὸ δικαίωμα τοῦ κλάδου μας νὰ ἐκπροσωπῆται στὸ ἐκπαιδευτικὸ συμβούλιο μὲ αἱρετὸ μέλος του, δὲν εἶναι παρὰ ἡ ἀρχή, ἡ πρώτη δοκιμαστικὴ ἐφαρμογὴ τοῦ θεσμοῦ τῆς αὐτοδιοικήσεως, ποὺ πολὺ ἀπέχει ἀπὸ τὸ νὰ ὁλοκληρωθῆ. Ὑπογραμμίζομε πὼς ἡ ἐπέκταση τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ στὰ κατώτερα συμβούλια ἀποτελεῖ ἕνα σημαντικὸ βῆμα πρὸς τὴν ὁλοκλήρωση τῆς αὐτοδιοικήσεως ἀλλὰ δὲν τὴν ὁλοκληρώνει. Δὲν πρέπει νὰ βλέπωμε τὸ θεσμό, ποὺ μὲ τόση ἐπιμονὴ καὶ συνέπεια ἐπιδιώκουμε, στὶς ἐξωτερικές του μόνο μορφές. Λέγοντας αὐτοδιοίκηση δὲν ἐννοοῦμε ἁπλῶς τάδε σύνθεση τῶν διοικητικῶν ὀργάνων τῆς παιδείας, ἀλλὰ καὶ τάδε λειτουργία τῶν ὀργάνων αὐτῶν καὶ τάδε μεθόδους καὶ τάδε ἀρχὲς ἐφαρμοσμένες στὴν ἄσκηση τοῦ ἐποπτικοῦ, διοικητικοῦ, πειθαρχικοῦ ἔργου τους. Ἐπέκταση λοιπὸν τοῦ θεσμοῦ σὲ ὅλα τὰ συμβούλια, ἕνωση σχολικοῦ καὶ καθοδηγητικοῦ ἔργου, καθιέρωση κανόνων δικαίου, ποὺ νὰ πορρέουν ἀπὸ τὴν κοινὴ συνείδηση τοῦ δασκαλικοῦ κλάδου, μᾶλλα λόγια ἕνωση καὶ ὄχι χωρισμὸ σχολικῆς ζωῆς καὶ διοικήσεως, συνεργασία καὶ ὄχι ἀντίθεση, παράλληλη καὶ ὄχι ἐπάλληλη λειτουργία, δημοκρατικὴ καὶ ὄχι γραφειοκρατικὴ ἱεραρχία, κοινὸ πνεῦμα σὲ ὁλόκληρο τὸ ἐκπαιδευτικὸ πεδίο, νὰ τὶ θὰ πῆ ὁλοκλήρωση τοῦ θεσμοῦ αὐτοδιοικήσεως.

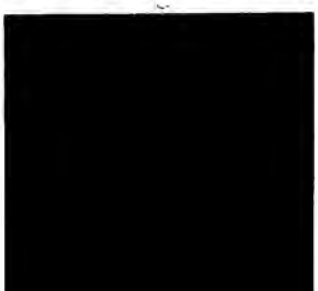

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΔΑΓΚΛΗΣ

Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

***

Θὰ μπορέσωμε ὅμως νὰ προχωρήσωμε πρὸς τὴν ὁλοκλήρωση καὶ πῶς; Ἤδη ἐκάμαμε ἕνα τεράστιο βῆμα. Δὲν ἐννοοῦμε τὴν παράστασή μας στὸ ἐκπαιδευτικὸ συμβούλιο. Ἐννοοῦμε τὴ σημασία ποὺ περικλείεται στὴν παράστασή μας αὐτή. Τὸ ὅτι ἔχομε γενικὰ σὰν κλάδος συνείδηση αὐτῆς τῆς σημασίας εἶναι τὸ σπουδαῖο, ὄχι μόνο γιατὶ ἀποτελεῖ τὸ στερεώτερο ἔρεισμα τοῦ θεσμοῦ κατὰ κινδύνων ἐξωτερικῶν, μιὰ καὶ κάθε ἀπόπειρα ἐναντίον του θὰ ἐξήγειρε σύσσωμο τὸν κλάδο, ὅπως ἤδη ἔγινε στὰ 1927, ἀλλὰ καὶ γιατὶ τὸν ἀσφαλίζει κατὰ κινδύνων ἐσωτερικῶν, κινδύνου παραφορᾶς, νοθείας, ἰδιοτελείας. Ὁ «ἀκρογωνιαῖος λίθος» μπῆκε στὴ θέση του στερεά! Ὁ κλάδος ἔδειξε πλήρη ὡριμότητα, καθαρὴ ἐπίγνωση τῆς σημασίας τοῦ θεσμοῦ, ποὺ διεκδικεῖ, καὶ ἱκανότητα χειρισμοῦ του. Ἡ ἱκανότητα αὐτὴ τοῦ δασκαλικοῦ κλάδου ναὐτοδιοικεῖται καὶ ἡ συνείδηση τῆς σημασίας ποὺ ἔχει ἡ αὐτοδιοίκηση, ὡρίμασαν καὶ ἀποκτήθηκαν μέσα στοὺς κόλπους τῆς ὀργανώσεως. Ὀφείλονται στὴ μακρὰ συνδικαλιστικὴ πεῖρα τοῦ κλάδου μας. Αὐτοδιοικούμενος σὰν κλάδος μισθωτῶν ἔμαθε ναὐτοδιοικεῖται καὶ σὰν λειτουργὸς τῆς λαϊκῆς παιδείας. Μέσα στὴ συνδικαλιστικὴ του κίνηση ἀπόκτησε τὴν ἱκανότητα νὰ διευθύνη, νὰ ἐποπτεύη καὶ νὰ ἐλέγχη τὶς κοινές του ὑποθέσεις, ἀλλὰ βρῆκε καὶ τὴν εὐκαιρία νὰ μελετήση, νὰ ἀποκρυσταλλώση καὶ νὰ συνειδητοποιήση τὶς ἐπιδιώξεις του ὄχι μόνο τὶς οἰκονομικές, ἀλλὰ καὶ τὶς ἠθικὲς καὶ τὴν αὐτοδιοίκηση.

Μὲ μιὰ τέτοια προπαρασκευὴ ὁ κλάδος μας διεκδικεῖ τὴν ὁλοκλήρωση τοῦ θεσμοῦ!

***

Θὰ τὴν ἐπιτύχη; Αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἐκτὸς ἀπὸ ἄλλους παράγοντες καὶ ἀπὸ τὴ χρήση, ποὺ θὰ κάμη ἀπὸ δῶ καὶ πέρα τοῦθεσμοῦ. Οἱ φετεινὲς ἐκλογὲς δίνουν στὸν κλάδο τὴν ἀφορμὴ νὰ σκεφθῆ σοβαρὰ πάνω σαὐτὸ τὸ θέμα. Γιατὶ οἱ φετεινὲς ἐκλογὲς ἔδωσαν τὴν εὐκαιρία νὰ ἐκραγοῦν, κυριολεκτικά, ὅλες ἐκεῖνες οἱ μικρότητες καὶ ἀπρέπειες, ποὺ ἂν δὲν συντριβοῦν γρήγορα καὶ ὁριστικὰ ἐπάνω στὴν ἑνωμένη ἀντίδραση τοῦ συνειδητοῦ κλάδου, θὰ ὁδηγήσουν σύντομα καὶ κατευθεῖαν στὴν κατάργηση τοῦ θεσμοῦ.

Ὁ κίνδυνος, ποὺ τονίζομε, δὲν εἶναι φρασεικὸς τύπος, εἶναι πραγματικότητα. Μὲ φαῦλες μεθόδους, μὲ συκοφαντίες καὶ διασυρμοὺς ὁ θεσμὸς θὰ πέση, γιατὶ θὰ κλονισθῆ ἠθικά. Ἂν δὲν πέση ἀμέσως καὶ τυπικά, ὅμως θὰ πέση οὐσιαστικὰ γιατὶ θὰ ξεπέση στὴ συνειδησιακή δική μας.

Φαντασθῆτε τί θὰ μείνη πιὰ ἀπ' αὐτὸν τὸ θεσμό, ἂν ὑποθέσωμε πὼς σὲ μιὰ μελλοντικὴ ἐκλογὴ ἐπικρατήση ὁ ἱκανότερος καὶ δραστηριότερος στὴν κατασυκοφάντηση τῶν συναδέλφων του. Θὰ εἶναι αὐτὸς «ἐκπρόσωπος» τοῦ κλάδου; Θὰ εἶναι αὐτὸς ἑρμηνευτὴς καὶ φορέας τῆς κοινῆς κλαδικῆς μας συνειδήσεως;

Φαντασθῆτε ἀκόμη τί θὰ μείνη ἀπ' αὐτὸν τὸ θεσμὸ ἂν μιὰ ἀχαλίνωτη ἐπιδημία φιλοδοξιῶν ἐπιφέρει κάποια φορὰ τέτια κατάτμιση καὶ διάσπαση τοῦ κλαδικοῦ πνεύματος, ὥστε νὰ μπῆ στὸ Ἐκπαιδευτικὸ συμβούλιο ὡς «ἐκπρόσωπος τοῦ κλάδου» ὁ ἐκλεχτὸς μιᾶς συνειδητῆς ἢ τυχαίας — ἀδιάφορο — μηδαμινῆς μειοψηφίας. Αὐτὸ θὰ ἦτανε μιὰ —σκόπιμη ἢ ἀθέλητη— καλπονόθευση, ἀλλὰ ποτὲ ἐκπροσώπηση τοῦ κλάδου.

Ὁ θεσμὸς τοῦ αἱρετοῦ μέλους δὲν κινδυνεύει μόνον ἀπὸ μιὰ νομοθετικὴ κατάργηση, ἀλλὰ προπάντων ἀπὸ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟ ΕΚΦΥΛΙΣΜΟ ΣΕ ΑΩΗ ΘΕΣΙΘΗΡΙΑ ΚΑΙ ΚΑΩΗΔΕΙΑ, *ἐκφυλισμὸ μοιραῖο, ἂν ὁ κλάδος, ἀπαρνούμενος τὴ φυνειδητὴ γραμμή, ποὺ ὡς τώρα ἀκολούθησε, δεχθῆ νὰ ξεφύγη ὁ ἀγώνας γιὰ τὴν ἀνάδειξη τοῦ ἀντιπροσώπου του ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ὀργανώσεών του καὶ ξεπέση στὸ ἐπίπεδο τῶν προσωπικῶν συμφερόντων καὶ παθῶν τῶν ἰδίων τῶν ὑποψηφίων.*

Ὁ ἐκφυλισμὸς αὐτὸς θὰ εἶναι ὁ χειρότερος θάνατος τῆς αὐτοδιοικήσεως, γιατὶ θὰ θὰ προέλθη ἀπὸ τὴν τυχὸν ἀνιδιοφαστει-

Η ΘΕΣΙΘΗΡΙΑ ΣΤΗΝ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

Οἱ νοσηρὲς ἐκδηλώσεις τῆς τελευταίας χρονιᾶς καὶ ὁ ἐπιβαλλόμενος χειρισμὸς τῆς ὀργανώσεως.

Ἡ Διοίκηση τῆς Ὁμοσπονδίας γιά τὸν πλατύτερο διαφωτισμὸ τοῦ Κλάδου ἐπάνω στὸ ζήτημα τοῦ αἱρετοῦ δημοσιεύει ὅλα τὰ στοιχεῖα τοῦ χειρισμοῦ ποὺ ἡ ἴδια ἔκαμε καθὼς καὶ ὅλες τὶς ἀπαντήσεις τῶν συλλόγων *ἐπάνω στὴν ἀρχὴ* ποὺ τοὺς ἔθετε μὲ τὴν ἐγκύκλιό της ἀπὸ 20 Μαρτίου γιὰ τὴν ὑπόδειξη τοῦ αἱρετοῦ.

Ἔτσι ὁλόκληρος ὁ δασκαλικὸς Κόσμος θὰ μπορέση νὰ καταλάβη καὶ νὰ ἐκτιμήση τὶς ἐνέργειες ὡρισμένων ἀτόμων, ποὺ, ἐπειδὴ πῆραν ὑπόδειξη ἀπὸ μερικοὺς συλλόγους γιὰ ὑποψήφιοι ἢ καὶ δὲν πῆραν καθόλου, *ἐμφανίζονται στὸν Κλάδο πῶς πῆραν καὶ τὴν ἐξουσιοδότηση* νὰ μὴν ὑπακούσουν στὴν ἀπόφαση τῆς πλειοψηφίας καὶ νὰ δώσουν ἔτσι τὸ σύνθημα τῆς ἀνταρσίας στὴν Ὀργάνωση, ποὺ ἐνῶ σήμερα τῆς ποδοπατοῦν τὴ γνώμη, αὔριο καταλαβαίνει καθένας πῶς θὰ τὴν ἐκπροσωπήσουν καὶ θὰ τὴν διερμηνεύσουν στὸ ἐκπαιδευτικὸ Συμβούλιο.

Ἀκόμα θὰ παραθέσουμε ὅσα ἄλλα στοιχεῖα ἔχομε γιὰ νὰ χαρακτηρίση ὁ Κλάδος τὴν κακεντρέχεια, τὴ συστηματικὴ συκοφαντία καὶ ξετσίπωση διαβολή, τὴν ἰδιοτέλεια καὶ ἀρρωστημένη κενοδοξία μερικῶν ποὺ νόμισαν ὅτι ὁ θεσμὸς τοῦ αἱρετοῦ, τὸ ἀπόκτημα αὐτὸ τοῦ Κλάδου, εἶναι γιὰ νὰ ἱκανοποιοῦνται οἱ προσωπικὲς ἀξιώσεις τῶν ὑποψηφίων καὶ ὄχι γιὰ νὰ διερμηνεύεται ἡ γνώμη τοῦ Κλάδου.

Στὰ περασμένα φύλλα τοῦ Δ Βήματος δημοσιεύσαμε τὶς συκοφαντίες τῶν ἐνδιαφερομένων ποὺ σερβίρισαν στὸν Κλάδο σὲ διάφορα ἔντυπα, περιοδικὰ καὶ τὴν «Ἑ τία». Σήμερα δίνομε ὅλη τὴν ἱστορία γιὰ τὸ ζήτημα τοῦ αἱρετοῦ γιὰ νὰ ἐκτιμήση ὁ Κλάδος τὰ ἐλατήρια τῶν ἐνεργειῶν τους. Καὶ συγχρόνως νὰ ἰδῆ πῶς δίνουν τὶς ἐξετάσεις χωρὶς νὰ τὸ καταλαβαίνουν οἱ αὐτόκλητοι ὑποψήφιοί του. Πρέπει νὰ μάθη ὁ Κλάδος καθαρὰ πῶς ἡ ἐγωπάθεια καὶ ἡ αὐθαιρεσία μεταχειρίζονται τὸν ἐκβιασμὸ καὶ τὴ συκοφαντία γιὰ νὰ ἐπιπλεύσουν φέροντες τὴ σύγχυση καὶ ἀποσύνθεση στὴ συμπαγὴ δασκαλικὴ μάζα. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ἐλπίζουν πῶς ἂν δὲ μπορέσουν νὰ ἐπιπλεύσουν στὴν ὀργάνωση καὶ στὶς ἐκλογὲς ἀλλὰ τοὐλάχιστον θὰ μείνουν ἱκανοποιημένοι μὲ τὸ κακὸ ποὺ θὰ κάμουν στὴν Ὀργάνωση, ποὺ δὲν ἐννοεῖ νὰ ἀναγνωρίση τὴν προσωπικότητά τους καὶ τὶς ἄγνωστες ὑπηρεσίες ποὺ τῆς προσέφεραν ἢ καὶ δὲν γίνεται σκαλοπάτι γιὰ νὰ ἱκανοποιήσουν τὶς βλέψεις τους.

Γιατὶ δὲν πῆρε ἀπόφαση ἡ ΙΓ'. Γενικὴ Συνέλευση στὸ ζήτημα τοῦ αἱρετοῦ.

Τὸ ζήτημα τοῦ αἱρετοῦ ἔχει ἱστορία ἀκόμα παλαιότερη. Καὶ ἀρχίζομε ἀπὸ τὴν ἀρχή. Ἀπὸ τὴ ΙΒ' Συνέλευση εἶχε καθιερωθῆ ὁ ὑποψήφιος αἱρετὸς νὰ ὑποδεικνύεται ἀπὸ τὴ συνέλευση τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ κλάδου. Ἔπρεπε λοιπὸν τὸ φετεινὸν ὑποψήφιο νὰ τὸν εἶχε ὑποδείξη ἡ περασμένη Γενικὴ συνέλευση τοῦ Ἰουλίου. Καὶ πραγματικῶς συζητήθηκε τότε τὸ ζήτημα καὶ ἐπειδὴ χώριζε ἀπὸ τὴν ἐκλογὴ ἕνας ὁλόκληρος χρόνος ἀνεπτύχθησαν ὅλες οἱ ὑπὲρ καὶ κατὰ τῆς ὑποδείξεως ἀπὸ ἕνα χρόνο μπροστὰ ἀπόψεις.

Λόγω τῶν πολλῶν ὑποψηφίων ποὺ τὴν τελευταία στιγμὴ παρουσιάστηκαν καὶ προπάντων τῶν βασίμων ἀντιρρήσεων ποὺ εἶχαν κυρίως οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς νέας Διδασκ. Ὁμοαὐτὸ ἔτοιμοι, *ἀφέθηκε στὴ Διοίκηση τῆς Ὁμοσπονδίας νὰ χειριστῆ ἐν καιρῷ τὸ ζήτημα.*

Ἔκτοτε καμιὰ ἐνέργεια δὲν ἔγινε ἀπὸ τὴ Διοίκηση σχετικὰ μὲ τὸ ζήτημα αὐτό. Σὲ ἰδιωτικὲς συνομιλίες μέλη τῆς διοικήσεως ἐτόνιζαν τὴν ἄποψή τους ὅτι ὅταν ἔρθει ἡ ὥρα τὸ ζήτημα τοῦ ὑποψηφίου τῆς ὁμοσπονδίας θὰ λυθῆ μὲ ἐρώτημα πρὸς τοὺς συλλόγους.

Τὸ φθινόπωρο ἡ Διοίκηση ἔβαλε μπροστὰ τὸ ζήτημα τῶν προαγωγῶν καὶ τὰ ἄλλα ἐκκρεμῆ αἰτήματα τοῦ κλάδου. Πρόβλεπε ὅτι θὰ συναντήση μεγάλες δυσκολίες καὶ ὅτι ὁ ἀγώνας της θὰ εἶναι μακρὸς καὶ σκληρὸς καὶ ἡ ἔκβασή του ὄχι ἀσφαλής. Ἔπρεπε νὰ προπαρασκευαστῆ καλά, ἰδίως νὰ ἀναχθοῦν τα ζητήματα τοῦ κλάδου σὲ ζητήματα γενικώτερου ἐνδιαφέροντος. Σὲ ἄλλη εὐκαιρία θὰ παρουσιάσουμε τὴν εἰκόνα τῶν σκέψεων καὶ ἐνεργειῶν τῆς Διοικήσεως ποὺ κατέληξαν στὴν ἐπιστολὴ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας τοῦ Φεβρουαρίου, μὲ τὴν ὁποία ἐξασφαλίστηκε ἡ πάντα ἀμφίβολη—ἔνεκα τῆς παλιμβουλίας τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν—ἐκτέλεση τῶν χιλίων προαγωγῶν, καθὼς καὶ ἡ συγκατάθεση τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας γιὰ τὴ συμμετοχὴ μας στὰ Ἐποπτικὰ συμβούλια, ποὺ ἀποτελεῖ ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀπόφαση τοῦ ἐπιθεωρητικοῦ συνεδρίου ἕνα νέο βῆμα στὸ ζήτημα τῆς αὐτοδιοικήσεως. Σημειώνομε ἁπλῶς ἐδῶ ὅτι στὶς ἀρχὲς ἀκόμη τοῦ Ὀχτώβρη ἡ Διοίκηση εἶχε ὑπ' ὄψει της πὼς τὴν περιμένει μακρὸς ἀγῶνας καὶ γιαὐτὸ ὁ Πρόεδρος ὕστερα ἀπὸ συχνὲς ἀνταλλαγὲς σκέψεων κάλεσε τὸ Διοικ. Συμβούλιο σὲ συνεδρίαση ὥστε νὰ καθορισθῆ ἡ ἄποψή του σχετικὰ μὲ τὸν ἀγῶνα ποὺ θὰ γινότανε.

Μιὰ σίφνηδιαστικὴ ἀπόπειρα.

Ξαφνικὰ ὅμως σαὐτὴ τὴν πρόσκληση ὁ Πρόεδρος πῆρε τὴν ἀκόλουθη ἀπάντηση ἀπὸ ἕνα μέλος τοῦ συμβουλίου. Ἡ ἀπάντηση αὐτὴ εἶναι πολὺ χαρακτηριστική, γιατὶ ἐνῶ δὲν εἶχε καθόλου τὴ θέση της, μιὰ καὶ δὲν εἶχε προηγηθῆ ἀπολύτως καμιὰ συζήτηση γιὰ τοὺς αἱρετοὺς στὸ συμβούλιο οὔτε ἐπρόκειτο νὰ γίνη, δείχνει μὲ τὶ τρόπο ποὺ ἀποφεύγομε νὰ τὸν ὀνομάσωμε —ἐπιχειρήθηκε σὲ μιὰ τέτια στιγμὴ νὰσκηθῆ ἠθικὴ βία στὸ συμβούλιο, ὅπως ἐπίσης δείχνει πῶς ἀντιλαμβάνονται τὰ καθήκοντά τους ἀπέναντι τῆς ὀργανώσεως ἄνθρωποι, ποὺ πῆραν ἐντολὴ νὰ ἐξυπηρετήσουν τὰ συμφέροντά της

Τὸ γράμμα αὐτὸ εἶναι τοῦ κ. Γραφάκου καὶ ἔχει ὡς ἑξῆς :

Πρὸς

Τὸ Δ. Σ. τῆς Διδ)κῆς Ὁμοσπονδίας

Κύριοι Συνάδελφοι,

Λὲν θὰ ἔλθω εἰς τὸ σημερινὸ συμβούλιο. Ἔχω καὶ κάποια δουλειά, μὰ κυρίως δὲ θὰ ἔλθω γιὰ νὰ εἰσθε μόνοι προκειμένου νὰ συζητήσετε ἕνα πρᾶγμα ποὺ ἀφορᾶ τὸ πρόσωπό μου. Ἡ συζήτηση αὐτὴ μὲ ἐνδιαφέρει πολύ, γιατὶ τὸ ζήτημα αὐτὸ συνδέεται μὲ τὴν ὅλη μου διδασκαλικὴ ζωή.

Τὸ ζήτημα εἶναι τοῦ αἱρετοῦ συμβουλίου. Δὲν σᾶς εἶναι ἄγνωστον ὅτι ἐγὼ ἔχω ἐκτεθῆ ἀπέναντι τοῦ συναδελφικοῦ κόσμου ὅτι εἰς τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς θὰ εἶμαι ὑποψήφιος αἱρετὸς σύμβουλος.

Θὰ ἤθελα λοιπὸν νὰ μάθω ποία εἶναι ἡ γνώμη σας καὶ ποία θὰ εἶναι ἡ στάση σας.

Διότι ἐγὼ πιστεύω ὅτι οὐδεὶς ἄλλος συγκεντρώνει περισσότερα δικαιώματα ἀπὸ ἐμένα καὶ ὅτι οὐδεὶς ἄλλος ἔχει προσφέρει περισσοτέρας ὑπηρεσίας εἰς τὸν Κλάδον ἀπὸ ἐμένα

Δεχθῆτε παρακαλῶ κ. κ. Συνάδελφοι τὰς διαβεβαιώσεις τῆς ἐξαιρέτου πρὸς ἡμᾶς ὑπολήψεώς μου καὶ διατελῶ.

Παν. Γραφάκος

Ἀθῆναι 17 8)βρίου 1930. Παρασκευή.

Χωρὶς νὰ ἀσχοληθοῦμε διόλου μὲ τὸ περιεχόμενό του—αὐτὸ ἂς τὸ κρίνη ὁ καθένας ὅπως θέλει—σημειώνουμε ἁπλῶς ὅτι ἐνῶ ὅλος ὁ κόσμος βρισκότανε στὸ τηγάνι γιὰ τὲς προαγωγὲς τὸν κ. Γραφάκο ἕνα ζήτημα τὸν ἀπασχολοῦσε σοβαρά : *«πῶς νὰ ὑποδειχθῆ ἀπὸ τὸ συμβούλιο τῆς Ὁμοσπονδίας αἱρετός».* Καὶ κατὰ τὴν παροιμία ποὺ «ὅποιος πεινᾶει βλέπει κουλοῦρες στὸν ὕπνο του» νόμιζε πὼς ἡ Διοίκηση δὲν εἶχε ἄλλη δουλειὰ παρὰ νὰ συζητήση τὸ ζήτημα τοῦ αἱρετοῦ ὁλόκληρο ἐξάμηνο πρὶν ἀπὸ τὴν ὥρα του καὶ σὲ μιὰ στιγμή, ποὺ ἔπρεπε νὰ εἶναι τελείως ἀπορροφημένη ἀπὸ τὸ ἄλλο τὸ κύριο ζήτημα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τὸ ζήτημα τῶν προαγωγῶν. Ἔπρεπε λοιπὸν τὸ συμβούλιο νὰ τὶς παραμερίση καὶ νὰ ἀσχοληθῆ πῶς θὰ γίνη ὁ κ. Γραφάκος ὑποψήφιος.

Στὸ γράμμα του αὐτὸ ὁ κ. Γραφάκος πῆρε ἀπὸ τὸν Πρόεδρο προφορικὰ τὴν ἀπάντηση : *«ὅτι δὲν εἶναι καιρὸς γιὰ τέτοια συζήτηση τώρα, ὅτι σὰν ἔρθη ἡ ὥρα νὰ τὸ συζητήσουμε, θὰ τὸ λύσουμε κατὰ τὸν ἀντικειμενικώτερο τρόπο* καὶ ὅτι δὲν ἀποκλείεται νὰ λυθῆ μὲ πρόσκληση ἐκτάκτου Γεν. Συνελεύσεως τοῦ Κλαδου, ποὺ καὶ ἄλλος λόγος φαίνεται ὅτι θὰ τὴν ἐπιβάλη, δηλ ἡ ἐνδεχόμενη ἀκύρωση τῆς τροποποιήσεως τῆς διατάξεως τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ὁμοσπονδίας ποὺ μετέθετε τὴ Γενικὴ Συνέλευση ἀπὸ τὸν Ἀπρίλιο στὸ τελευταῖο δεκαήμερο τοῦ Αὐγούστου, δεδομένου ὅτι ἂν καὶ γίνηκε δυὸ φορὲς ψηφοφορία, δὲ συνεκέντρωσε τὸν ἀπαιτούμενο ἀπὸ τὸν νόμο ἀριθμὸ ψήφων. Φαινότανε λοιπὸν ὅτι δὲν θὰ ἐγκριθῆ. Ὅπως ἐγράψαμε ὅμως ἀργότερα ἐγκριθήκανε ὅλες οἱ τροποποιήσεις κιαὐτή μαζί.

Γιατὶ δὲ μποροῦσε νὰ γίνη ἔκτακτη Γεν. Συνέλευση τὸν Ἀπρίλη

Ὅπως εἶναι γνωστὸ ἡ ψήφιση τοῦ ἀντιυπαλληλικοῦ νόμου περὶ ὀργανώσεων καὶ ἡ πρώτη ἐφαρμογή του συνέπεσε στὶς ἀρχὲς Μαρτίου Ἡ ὀργάνωση ἀνεμετώπισε κατὰ πρῶτο λόγο τὴν ἀνάγκη τῆς νομιμοποιήσεώς της. Τὸν ἴδιο ὅμως καιρὸ ἔπρεπε νὰ χειρισθῆ καὶ τὸ ζήτημα τοῦ αἱρετοῦ, ὥστε δυὸ μῆνες ἀργότερα, ποὺ θἄκλεινε ἡ προθεσμία γιὰ τὴν ἀνακήρυξη τῶν ὑποψηφίων, νὰ ἔχη ἤδη τακτοποιηθῆ τὸ ζήτημα ἀπὸ ἄποψη τῆς ὀργανώσεως.

Συγχρόνως ἦταν φανερὸ πιὰ ὅτι κάθε σκέψη γιὰ ἀνάδειξη ὑποψηφίων μὲ ἔκτακτη συνέλευση ἀπεκλείετο, ἔπειτα ἀπὸ τὶς συνθῆκες ποὺ δημιουργοῦσε ὁ νέος νόμος γιὰ τὴν ὀργάνωση. Μπροστὰ μας ἤτανε πλέον τὸ ζήτημα νὰ τακτοποιηθῆ διοικητικὰ ἡ Ὀργάνωση ἀρχινῶντας ἀπὸ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τῆς Ὁμοσπονδίας. Γιαὐτὸ στὶς 6 Μαρτίου παρόντων καὶ τῶν ἀναπληρωματικῶν μελῶν εἶχε κληθῆ τὸ συμβούλιο. Στὴ μακρὰ σύσκεψη, προκαταβολικὰ κανένας ἀπὸ τὰ τρία μέλη (Γραφάκος, Χονδρόπουλος, Ταμπακοπούλου) ποὺ εἶχαν συμπληρωμένη διετία στὴ διοίκηση τῶν συλλόγων τους δὲν ἀνελάμβανε εὐθύνη νὰ μὴ συμμορφωθῆ μὲ τὸ νόμο οὔτε γιὰ τὶς συνέπειες ποὺ θὰ εἶχε ἡ ὀργάνωση, οὔτε καὶ γιὰ τὴν πειθαρχικὴ τους δίωξη ποὺ θὰ ἦταν ἀναγκαία συνέπεια.

Ἐν τούτοις ὁ Πρόεδρος ἀνάλαβε νὰ ζητήση γνώμες νομικῶν γνωστῶν γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον τους ὑπὲρ τῶν ὀργανώσεων σχετικὰ μὲ τὸ ζήτημα τῆς συνταγματικότητας τοῦ νόμου καὶ τῶν πιθανῶν συνεπειῶν μιᾶς παραβάσεως καὶ μιᾶς δίκης ἐπομένως, ποὺ θὰ ἔκρινε ἡ τοῦ νόμου ἢ τῆς ὀργανώσεως τὴν τύχη. Οἱ γνώμες αὐτὲς τῶν νομικῶν, ἂν καὶ σύμφωνες ὅτι δὲν καλοστέκει συνταγματικὰ ὁ νόμος, ὅμως δὲν ἐξησφάλιζαν μεγάλες πιθανότητες ἐπιτυχίας σὲ ἕνα δικαστικὸν ἀγῶνα. Καὶ ὅταν τὰ τρία μέλη τοῦ συμβουλίου τὶς ἄκουσαν καμιὰ ἀντίρρηση δὲ διατύπωσαν γιὰ τὴ συμμόρφωση τῆς ὀργανώσεως μὲ τὸ νόμο, ἐκτὸς ἀπὸ τὴ συνάδελφο Ἀρσ. Ταμπακοπούλου ποὺ ζήτησε προθεσμία μιὰ μέρα γιὰ νὰ ἰδῆ κι' αὐτὴ τὸ νόμο. Τὴν ἄλλη μέρα πραγματικὰ ἦρθε στὸ γραφεῖο καὶ ἐδήλωσε ὅτι δὲν ἔχει καμιὰ ἀντίρρηση κιαὐτή.

Ὁ Πρόεδρος ἔχοντας ὑπ' ὄψιν του τὴ γνώμη τῶν τριῶν (Γραφάκου, Χονδροπούλου καὶ Ταμπακοπούλου) ὅτι παύουν νὰ ἀσκοῦν τὰ καθήκοντά τους καὶ τὰ παράπονα τῶν ἀναπληρωματικῶν ὅτι ἠρχοντο νὰ ἀναλάβουν καθήκοντα καὶ δὲν ἦταν τὸ πρακτικὸ ἕτοιμο, εἶπε στὸ Γραμματέα νὰ γράψη αὐτὸ τὸ πρακτικό, τῆς ἀποχωρήσεως τῶν τριῶν καὶ τῆς ἀναλήψεως καθηκόντων ἀπὸ τὰ δύο ἀναπληρωματικά.

Πραγματικὰ ὅταν ἦρθαν κι' ἄρχισε νὰ διαβάζεται τὴ πρακτικό, μὲ τὴν πρόφαση ὅτι τὸ πρακτικὸ ἦταν ἕτοιμο ἔκαμαν τοὺς θυμωμένους καὶ ἔφυγαν. Ὁ Πρόεδρος ἀναλογιζόμενος τὴν εὐθύνη του γιὰτὴν ὀργάνωση τοὺς κάλεσε ἐκ νέου νὰ τελειώσουν μὲ τὸ σκοπὸ νὰ τοὺς δώση ἐξηγήσεις πῶς γίνηκε τὸ πρακτικὸ καὶ νὰ ἰδῆ τί γυρεύουν.

Αὐτοὶ τότε βρῆκαν τὴν εὐκαιρία νὰ παλινοδήσουν στὴν ἀρχική τους ἀπόφαση καὶ νὰ θέλουν νὰ μείνουν στὴ Διοίκηση καλῶντας ἔκτακτη συνέλευση τὸν Ἀπρίλη. Μάταια προσπαθοῦσε ὁ Πρόεδρος νὰ τοὺς πείση ὅτι μὲ τὶς συνθῆκες, ποὺ δημιούργησε ὁ νέος νόμος Γενικὴ Συνέλευση ἦταν ὄχι μόνο ἀδύνατη, ὅπως ἀποδείχτηκε ἀφοῦ στὸ σχετικὸ ἐρώτημα τῆς διοικήσεως νὰ κληθῆ δηλ. ἀπάντησαν μόνον οἱ σύλλογοι Ἡρακλείου, Ρεθύμνης, Αἰγίου, Κοζάνης, Ἐλασσῶνος καὶ Κομοτινῆς ὅλοι δὲ οἱ ἄλλοι ποὺ ἀπαντήσαν *εἶπαν ὄχι*, ἀλλὰ καὶ ἐγκληματικὴ γιατὶ ἐξέθετε τὸν Κλάδο σὲ προπέτεια πολὺ δυσάρεστη. Στὴν ἐπιμονή τους, ὁ Πρόεδρος τοὺς ἐρώτησε τὰ θέματα νὰ μοιζοῦν πῶς πρέπει νὰ πάρασχολήσουν αὐτὴ τὴν ἔκτακτη συνέλευση. Ἡ ἀπάντησή τους ἦταν ὁ αἱρετὸς καὶ ἡ Ὀργάνωση τῶν Τμημάτων.

Ὅλης αὐτῆς τῆς συζήτησης ἐκρατήθηκαν συμειώσεις μονογραφημένες, τὶς ὁποῖες καὶ δημοσιεύομεν.

Πῶς μερικοὶ κέβουν τὸ φόρεμα τοῦ κλάδου στὰ δικά τους μέτρα

Ρουχωτᾶς θέτει τὸ ἐρώτημα : νὰ νομιμοποιηθοῦμε ἢ ὄχι ἀντιμετωπίζοντας τὸ νόμο καὶ προσβάλλοντας τὴν ἀντισυνταγματικότητα ;

Δημητρ. Φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ νομιμοποιηθοῦμε

Ταμπακοπούλου. Λέγει ἂν ὁ νόμος τάσσει προθεσμία νομιμοποιήσεως

Δημητρᾶτος. Ὄχι

Ταμπ. Τότε ἂν καλέσοῦμε συνέλευση πρὸς νομιμοποίηση θὰ μποροῦμε νὰ μείνωμε ὡς τότε νόμιμα ;

Ρουχ. Οἱ νομικοὶ μᾶς εἶπαν ἄλλοι καὶ καὶ ἄλλοι ὅτι δὲν μποροῦμε νὰ (δρούμε) διοικοῦμε.

Ταμπακ. Φρονεῖ ὅτι ἡ πρόσκληση τῆς Συνελεύσεως μᾶς καλύπτει γιατὶ ἐνέχει τὴν ἔννοια ὅτι θέλοιμε νὰ νομιμοποιηθοῦμε.

Δημητρᾶτος. Φρονεῖ ὅτι ἡ σύγκληση γεν. συνελεύσεως μέσα στὴ σημερινὴ ὀξύτητα καὶ πρὶν νὰ καλμάρη ἡ ἀτμόσφαιρα εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνη, γιατὶ θὰ βρεθῆ ὑπὸ ἐπηρεασμοὺς τύπου καὶ κυβερνήσεως ποὺ μπορεῖ νὰ σπάσουν τὸ ἠθικὸ της καὶ νὰ τὴ σπρώξουν σὲ πράξεις ποὺ μποροῦν νὰ ἐξευτελίσουν τὸν κλάδο.

Ρουχωτᾶς. λέγει ὅτι μὲ τὴν ἀλλαγὴ τῶν προσώπων τῆς διοικήσεως θἀρθοῦν πολλοὶ νέοι, ποὺ οὔτε τὴν πεῖρα τῶν συλλόγων δὲ θἄχουν, καὶ δὲν εἶναι σωστό. Ἂν ἡ Συνέλευση γίνη τὸ καλοκαίρι τοὐλάχιστον θἄχουν λίγη πεῖρα συλλογική.

Γραφάκος. Ἂν δὲν ἐνεκρίνετο τὸ καταστατικὸ δὲ θὰ κάναμε τὴ Συνέλευση τὸν Ἀπρίλη ; Φρονεῖ ὅτι ἡ ταχύτερη σύγκληση ὀχιμίνο δὲν θὰ βρεθῆ μέσα στὴν ἀτμοσφαιρα, ποὺ ἐλέχθη, ἀλλὰ μάλιστα θὰ ἐκτιμηθῆ ὁ κλάδος, ποὺ ζητεῖ νὰ τακτοποιήση τὴν ὀργάνωσή του. Κι ἔπειτα ἂν πρόκειται νὰ ζήση τρεῖς μῆνες πάρα πάνω ἡ Ὁμοσ-

---

κὴ στάση μιᾶς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ ἀπὸ τὴ δική μας ἀδυναμία νὰ ὑποταχτοῦμε στὸ συμφέρον τοῦ συνόλου.

Οἱ φετεινὲς ἐκλογὲς τοῦ αἱρετοῦ παρέχουν μοναδικὴ εὐκαιρία στὸν κλάδο νὰ κευτήση τὶς φαυλοκρατικὲς μεθόδους μὲ τέτιο παραδειγματικὸν τρόπο, ποὺ νὰ μὴν ξαναχρησιμοποιηθοῦν πιά. Κάθε συνάδελφος προκειμένου νὰ ψηφίση πρέπει νὰ διερωτηθῆ : Πῶς πρέπει νὰ ψηφίσω ὥστε μαζὶ μὲ τὴν ἄσκηση τοῦ δικαιώματός μου, νὰ προφυλάξω τὴν αὐτοδιοίκηση ἀπὸ τὸν ἐκφυλισμὸ καὶ τὴν κατάργηση, νὰποδοκιμάσω τὶς μεθόδους συκοφαντίας καὶ διασυρμοῦ καὶ νὰ ἐξασφαλίσω ἔτσι τὴν ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιὰ τὴν ὁλοκλήρωση τοῦ θεσμοῦ ;

Ἡ ψῆφος μας πρέπει νὰ δώση κατηγορηματικὴ ἀπάντηση σαὐτὸ τὸ ἐρώτημα.

πονδία ἂς πεθάνη ἀπὸ τὸν Ἀπρίλη.

Δημητράτος. Ρωτάει γιὰ ποιὸ λόγο νὰ μὴν κάνωμε τὴν ἄλλη λύση; Δηλ. νὰ παραιτηθοῦν οἱ τρεῖς ποὺ δὲν μποροῦν νὰ ἀσκοῦν δικαιώματα καὶ νὰ καλέσουμε τοὺς ἀναπληρωματικούς;

Ταμπακοπ. Βρίσκω πὼς θὰ λείπη ἔτσι ἡ δασκάλα καὶ γιατὶ διαβλέπω ὅτι ἡ Ὁμοσπονδ. δὲ θὰ διοικηθῆ μὲ τοὺς 4 ἀλλὰ μὲ τοὺς 2 γιατὶ ὁ Καραδήμας δὲ θάρχεται ὁ δὲ Ἀμπατζόγλου εἶναι στοιχεῖο ἀντιδραστικό.

Χονδρόπουλος. Τοῦ Ἀμπατζόγλου εἶπα νὰ πάρη τὸ ταμεῖο καὶ εἶπε πὼς δὲ δέχεται καὶ ἂν μπῆ θὰ θέση τὸν ὅρο νὰ προταθῆ ἐκπαίδευτ. σύμβουλος. Τοῦ εἶπα δὲν μπορεῖς νὰ ἐκβιάσης καὶ ἡ Ὁμοσπον. δὲν μπορεῖ νὰ πάρη θέση σαὐτὸ τὸ ζήτημα διότι πρέπει νὰ ὑποδειχθῆ ὑπὸ τῶν συλλόγων

Ρουχωτᾶς. λέγει ὅτι ὁ Ἀμπατζόγλου τοῦ εἶπε ὅτι διαδίδεται ὅτι αἱρετὸς θὰ ὑποδειχθῆ ὁ Δημητράτος.

Ταμπακοπ. Πληροφορεῖ ὅτι οἱ δύο ὅροι τοῦ Ἀμπατζόγλου εἶναι νὰ μὴν ἀναμιχθῆ ἡ Ὁμ. στὸν αἱρετὸ καὶ νὰ κληθῆ Συνέλευση.

Δημητρ. Λέγει ὅτι ὁ Ἀμπατζόγλου ὑποστηρίζει νὰ καταργηθῆ ὁ θεσμὸς τοῦ αἱρετοῦ. Γιὰ ὅρους δὲν ἄκουσε. Καὶ τοῦ ἀπήντησε νὰ τὸ φέρη στὴν Συνέλευση.

Ρουχωτᾶς. Τοῦ ἀπήντησα: ὅταν συγκροτηθοῦμε σὲ σῶμα τότε συζητοῦμε καὶ τὸν αἱρετὸ καὶ τὴ Συνέλευση.

Γραφάκος. Συμφωνεῖ μὲ τὴν Ταμπακοπούλου γιὰ τὸ γυναικεῖο μέλος καὶ φρονεῖ ὅτι θὰ κάνουμε καὶ κακὴ ἐντύπωση Κανένας λόγος δὲ μὲ ἔπεισε ὅτι δὲν πρέπει νὰ κληθῆ τώρα ἡ Συνέλευση. Κάθε ἄλλη ἀπόφαση εἶναι ἐπιζήμια.

Δημητράτος. Τονίζει ὅτι ἡ σύγκληση τῆς συνελεύσεως σύντομα εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνη καὶ ἡ εὐθύνη μας πολὺ μεγάλη α) γιατὶ καλοῦμε συνέλευση σὲ μιὰ στιγμὴ μεγάλης ἀκαταστασίας τῶν συλλόγων β) σὲ μιὰ στιγμὴ ἐντάσεως ἀντιοργανωτικῆς καὶ δυσμενεστάτης ἀτμοσφαίρας κατὰ τῶν ὀργανώσεων ἡ συνέλευση θὰ ἐκτεθῆ σὲ ἐπηρεασμούς, οἱ ὁποῖοι θὰ τὴν σπρώξουν σὲ πράξεις ποὺ ἐνδέχεται νὰ ἐξευτελίσουν τὸν κλάδο καὶ νὰ μὴν μπορέση—ἔστω καὶ νὰ θέλη—νὰ σταθῆ στὸ ἠθικὸ ἐπίπεδο τῶν γενικῶν μας συνελεύσεων γ) ὅτι ἐν πάση περιπτώσει ἡ ἐξακολούθηση τοῦ τωρινοῦ συμβουλίου εἶναι παράνομη ἢ τοὐλάχιστον δύναται νὰ ἐξηγηθῆ ὡς τέτοια καὶ νὰ μᾶς διαλύσουν τὴν Ὁμοσπονδία δ) δηλοῖ ὅτι ἐπειδὴ ὑπάρχουν ὑποψίες, ποὺ καθαρὰ διαφαίνονται, ὅτι τὸ συμβούλιο μὲ τοὺς ἀναπληρωματικοὺς θὰ χειρισθῆ τὸ ζήτημα τῶν αἱρετῶν κατὰ τρόπο ποὺ δὲν ἐπιθυμοῦν οἱ ἀποχωροῦντες, τὸ ζήτημα αὐτό, ὅπως καὶ κάθε ἄλλο νὰ τὸ λύσωμε μὲ κοινὴ συμφωνία ὅλων μας. Κατόπιν αὐτῶν ἀποκρούει τὴ σύντομη σύγκληση τῆς Συνελεύσεως διότι τὴ θεωρεῖ ὡς τὴ χειρότερη πράξη ποὺ μποροῦμε νὰ κάνωμε εἰς βάρος τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ τοῦ κλάδου

Ρουχωτᾶς. Ἐπειδὴ ἡ καχυποψία καὶ δυσπιστία μπορεῖ νὰ ἀρθῆ μποροῦμε νὰ συζητήσουμε ἀπὸ τώρα τὸ ζήτημα.

Ταμπακοπούλου. Δηλοῖ ὅτι στὴν πρότασή της δὲν τὴν ὤθησε καμιὰ δυσπιστία καὶ δὲν δίνει γνώμη.

Χονδρόπουλος. Ὑποστηρίζει ὅτι ἂν γίνη ἡ ἔκτακτη Συνέλευση θὰ ἐκλέξη καλύτερα.

Γραφάκος. Ἀπὸ τὰ πρακτικὰ δὲ βγαίνει ὅτι ἀνετέθη στὴ Διοίκηση ἡ ὑπόδειξη τοῦ αἱρετοῦ;

Οὔτε ἡ Ὁμοσπονδία οὔτε οἱ σύλλογοι, ἀλλὰ οἱ ἀνοργάνωτοι.

Ρουχωτᾶς. Προτείνει νὰ ἐρωτηθοῦν οἱ σύλλογοι.

Γραφάκος. Δὲ θὰ ἦταν προτιμότερα νὰ μὴν ἀναμιχθῆ ἡ Ὁμοσπ. καὶ νὰ ἀφήσωμε τοὺς συλλόγους νὰ κάμουν ὅ,τι θέλουν μιὰ καὶ ὁ αἱρετὸς βγαίνει καὶ ἀπὸ τοὺς ἀνοργανώτους:

Δημητράτος. Μὰ πρέπει νὰ βγῆ αἱρετὸς ἀπὸ τοὺς ὀργανωμένους ἢ ἀνοργανώτους;

Ταμπακοπ. Μὰ πρέπει νὰναι ὀργανωμένος ἢ ὀργάνωτος:

Γραφάκος. Ἐγὼ δὲν εἶμαι σύμφωνος νὰ ὑποδείξουν οἱ σύλλογοι καὶ προτείνω νὰ μὴ ἀναμιχθῆ καθόλου ἡ Ὁμοσπονδία, ἀφοῦ θὰ ψηφίσουν τὸν αἱρετὸ καὶ οἱ ἀνοργάνωτοι.

Δημητράτος. Δηλ. ὑπάρχει κι ὁ κίνδυνος νὰ γίνη μαλλιοτράβηγμα στὴ Συνέλευση καὶ νὰ διαλυθῆ ὅπως διαλύθηκε καὶ ἡ ΙΓ' γι αὐτὸ τὸ λόγο. Ἐνῶ ἡ ὑπόδειξη ἀπὸ τοὺς συλλόγους θὰ εἶναι πιὸ μελετημένη.

***

Ἡ συζήτηση αὐτὴ δείχνει πολὺ καλὰ τὶς διαθέσεις τῶν τριῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου καὶ τὸ λόγο ποὺ ζητοῦσαν τὴν ἔκτακτη Συνέλευση μόλο ποὺ ὕστερα ἀπὸ ἀπαίτηση τῶν τριῶν δὲ σημειώθηκε καὶ ἂν σημειώθηκε διαγράφηκε κάθε φράση τους ποὺ ἔδεσε καθαρὰ τὸ ζήτημα, ὅπως π.χ.: ***Κάνετέ με σεῖς αἱρετὸ νὰ μὴν καλέσωμε ἔκτακτη συνέλευση.***

Δὲ μποροῦμε νὰ θυσιάσωμε σὲ προσωπικὲς φιλοδοξίες τὰ συμφέροντα τῆς ὀργανώσεως.

Οἱ τρεῖς συνάδελφοι τοῦ συμβουλίου ἔχοντας ὑπ' ὄψει τους πὼς σὰν τρεῖς εἶναι πληοψηφία, πῆραν τὴν ἀπόφαση γιὰ τὴ Γεν. Συνέλευση.

Ἀλλὰ ὁ συνάδελφος Π. Δημητράτος νομίζοντας πὼς πρέπει ἄλλη μιὰ φορὰ νὰ τονισθοῦν οἱ λόγοι ποὺ δὲν ἐπιτρέπεται—καὶ δυνατὴ ἀκόμη ἂν ἦταν—μιὰ Συνέλευση μέσα στὸν Ἀπρίλη, ἔσκειλε τὴν ἄλλη μέρα τὸ ἀκόλουθο γράμμα στὸν Πρόεδρο τῆς Ὁμοσπονδίας.

Πρὸς τὸν
Πρόεδρον τῆς Διδ. Ὁμοσπονδίας
Συνάδελφε Ρουχωτᾶ,

Ὕστερα ἀπὸ τὴ θλιβερὴ κατάσταση ποὺ δημιουργήθηκε τὶς τελευταίες ἡμέρες στὴ διοίκηση τῆς Ὁμοσπονδίας εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχή σου ὡς Προέδρου καὶ διὰ σοῦ τὴν προσοχὴ τῶν ἄλλων συναδέλφων τοῦ συμβουλίου ἐπάνω στοὺς κινδύνους, στοὺς ὁποίους ἡ στάση τους ἐκθέτει τὴν Ὀργάνωση.

Ὅσο ξαίρω εἶναι ἡ πρώτη φορά, ποὺ ἐλατήρια, καθαρὰ προσωπικά, ἔφθασαν νὰ παραμερίσουν σὲ τέτοιο βαθμὸ κάθε ἄλλη σκέψη καὶ νὰ δημιουργήσουν μιὰ τέτοια ἐσωτερική κατάσταση, ποὺ οὔτε ἡ διοίκηση νὰ μπορῆ νὰ ἐργασθῆ, οὔτε τὰ ἐκκρεμῆ ζητήματα νὰ παρακολουθηθοῦν ψύχραιμα καὶ ἀντικειμενικά, οὔτε ἡ Ὁμοσπονδία νὰ ἐξασφαλισθῆ ἀπὸ τοὺς κινδύνους ποὺ τὴν ἀπειλοῦν.

Δὲν κατηγορῶ κανένα, διαπιστώνω μιὰ κατάσταση, ποὺ θὰ ἔκανε ὅλους ἐκείνους, ποὺ θὰ ἤθελαν τὴν Ὁμοσπονδία διαλυμένη ἢ τοὐλάχιστον ἐξουδενωμένη, νὰ τρίψουν τὰ χέρια τους ἀπὸ εὐχαρίστηση. Καὶ λυποῦμαι γιατὶ κοντεύομε ἐμεῖς νὰ δημιουργήσωμε ἐκεῖνο, ποὺ δὲν πέτυχαν ἄλλοι νὰ κάμουν παρ' ὅλη τους τὴν ἐπιθυμία, διαλύοντας ὅλες τὶς ὀργανώσεις. Γιατὶ πραγματικὰ σπρώχνομε ἐμεῖς σὲ διάλυση τὴν Ὁμοσπονδία, ὅταν ζητοῦμε νὰ καλέσωμε μιὰ γενικὴ συνέλευση στὴν ἀκατάλληλότερη στιγμή, λίγες βδομάδες ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐφαρμογὴ ἑνὸς νόμου διαλυτικοῦ τῶν ὀργανώσεων, ἐνῶ ἀκόμη ἀκοῦμε στ' αὐτιά μας τὶς ἀπειλὲς κατὰ τῆς Διδ. Ὁμοσπονδίας, μέσα σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα γεμάτη νευρικότητα καὶ φουντωμένη ἀπὸ πνεῦμα ἀντιδραστικὸ κατὰ τῶν ὀργανώσεων, σὲ μιὰ στιγμὴ ποὺ ξαίρουμε καλὰ πὼς ἡ γενικὴ συνέλευση τοῦ κλάδου μας θὰ γινότανε ὁ στόχος ἐπιροῶν καὶ ἠθικῶν πιέσεων, ποὺ ὄχι μονάχα τοὺς συναδέλφους μας ἀντιπροσώπους θὰ ἐκθέτανε σὲ κινδύνους, ἀλλὰ καὶ τὴν ὀργάνωση θὰ φέρνανε σὲ ἀδιέξοδο, θὰ φέρνανε στὸ δίλημμα ἢ νὰ δεχθῆ γνῶμες καθ' ὑπαγόρευση ἐξωθεν, ἢ νὰ ἀντιμετωπίση τὸν κίνδυνο τῆς διαλύσεως, καὶ ἀκόμη σὲ μιὰ στιγμὴ γενικῆς ἀκαταστασίας τῶν πλείστων συλλόγων, ἂν ὄχι ὅλων, ἐξαιτίας τῶν μεταβολῶν στὰ συμβούλιά τους, ποὺ ἐπιφέρει ὁ νόμος.

Καὶ γιατὶ αὐτὴ ἡ ἀπερίσκεπτη περιπέτεια; *Γιατὶ μερικοὶ συνάδελφοι τοῦ συμβουλίου νομίζουν ὅτι μέσα στὴ γενικὴ συνέλευση θὰ εἶναι εὐκολώτερο νὰ λυθῆ τὸ ζήτημα τοῦ αἱρετοῦ κατὰ τὴν ἐπιθυμία τους, παρὰ ἂν ἡ Διοίκηση προσφύγη εἰς τοὺς συλλόγους, εἰς ἕνα ὅλ. ἀθροίσμα, γιὰ τὴν ὑπόδειξη τοῦ ὑποψηφίου αἱρετοῦ.* Δὲν ὑποστηρίζω ὅτι ὁ τρόπος αὐτὸς ὑποδείξεως ὑποψηφίου διὰ τῶν συλλόγων εἶναι ὁ ἄριστος, *ἀσφαλῶς ὅμως εἶναι ἡ μόνος ἐνδεδειγμένος στὴν περίστεση.* Καὶ οὔτε εἶναι ὀργανωτικὸ τὸ νὰ ὑποστηρίζεται ὅτι ἡ ὑπόδειξη τοῦ ὑποψηφίου δὲν πρέπει νὰ γίνη ἀπὸ τοὺς συλλόγους ἐπειδὴ οἱ σύλλογοι ἀποτελοῦνται ἀπὸ τοὺς ὀργανωμένους δασκάλους, ἐνῶ ὁ αἱρετὸς θὰ ψηφισθῆ καὶ ἀπὸ τοὺς ἀνοργανώτους. Ὅπως θὰποτελοῦσε μιὰ ἀκατανόητη πράξη τοῦ συμβουλίου ἡ ἄλλη γνώμη νάφήση τὸ συμβούλιο νὰ γίνη ὅ,τι γίνη χωρὶς αὐτὸ νὰ βοηθήση τὸν κλάδο στὴν ὑπόθεση αὐτή.

Δὲν ξαίρω ἂν γιὰ τοὺς συναδέλφους τοῦ συμβουλίου ἡ ὑπόθεση τοῦ αἱρετοῦ εἶναι κάτι σπουδαιότερο ἀπὸ τὴν ἀσφάλεια τῆς ὀργανώσεως. Ἀλλὰ γιὰ μένα, καὶ πιστεύω, καὶ γιὰ τὸν ὀργανωμένο κλάδο, τὸ νὰ περάση ἡ Ὁμοσπονδία τὴ σημερινὴ φουρτούνα χωρὶς ναυάγια, χωρὶς ἠθικὲς ἄβαρίες εἶναι ἀπείρως σημαντικώτερο ἀπὸ τὴν ἐκλογὴ τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ προσώπου. Καὶ δὲ μποροῦμε νὰ λησμονοῦμε ὅτι ὅσο ὑπάρχει Ὁμοσπονδία καὶ τὸ θεσμὸ τοῦ αἱρετοῦ θὰ μπορέσωμε νὰ ὑπερασπίσωμε καὶ τὴν ἐπέκτασή του σὰ κατώτερα συμβούλια νὰ ἐπιδιώξουμε. Ἐνῶ, διαλυομένης τῆς Ὁμοσπονδίας, ὁ θεσμὸς θὰ κινδυνεύση καὶ ὁ αἱρετὸς θὰ χάση τὸ ἔρεισμα, ποὺ τοῦ παρέχει τὴ δύναμη νὰντιταχθῆ ἀποτελεσματικὰ ἐναντίον πιέσεων σὰν ἐκεῖνες τοῦ 1927

Ὀφείλω νὰ τονίσω ὅτι ἡ ἀπόφαση γιὰ μιὰ ἔκτακτη γενικὴ συνέλευση *μὲ κανέναν τρόπο δὲν μπορεῖ νὰ ἐξαρτηθῆ ἀπὸ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου ὑποψηφίου αἱρετοῦ.* Ἀπόφαση γιὰ ἔκτακτη γενικὴ συνέλευση μπορεῖ νὰ ληφθῆ σήμερα μόνον γιὰ ἕνα λόγο: γιὰ νὰ δώση στὴν Ὁμοσπονδία ἕνα νόμιμο συμβούλιο, ἂν δὲν ὑπῆρχε κανένας ἄλλος τρόπος νομιμοποιήσεως χωρὶς τοὺς κινδύνους καὶ τὶς ἄσκοπες δαπάνες, στὶς ὁποῖες θὰ ὑποβληθοῦν οἱ σύλλογοι κάνοντας στὴ μέση τῆς χρονιᾶς μιὰ περιττὴ συνέλευση. Ἀλλὰ ἡ νομιμοποίηση ὑπάρχει τρόπος νὰ γίνη μὲ τὴν παραίτηση τῶν τριῶν μελῶν, ποὺ δὲν ἔχουν δικαίωμα ἀπὸ τὸ νόμο νὰ ἀσκοῦν διοικητικὰ ἔργα καὶ μὲ τὴν πρόσκληση τῶν ἀναπληρωματικῶν. Καὶ δὲν εἶναι σοβαρὸ νὰ λέμε πὼς δὲν δεχόμαστε αὐτὴ τὴ λύση γιατὶ δὲ μᾶς ἀρέσουν οἱ ἀναπληρωματικοί, γιατὶ τάχα τὸ συμβούλιο ὅπως θὰ συνεθῆ μὲ τοὺς ἀναπληρωματικοὺς δὲ θὰ μπορέση νὰ ἐργασθῆ ἢ ἀκόμη γιατὶ θὰ μείνη χωρὶς τὸ θηλυκὸ μέλος, ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχει καὶ ἄλλη ἀναπληρωματικὴ δασκάλα. Δὲν παραγνωρίζω ὅτι τὸ τελευταῖο αὐτὸ εἶναι ἕνα μειονέκτημα. Ἀλλὰ ὑποστηρίζω ὅτι οὔτε τὸ μειονέκτημα αὐτό, ἀλλ' οὔτε οἱ τυχὸν ὑποκειμενικές μας κρίσεις γιὰ τὴν ἁρμοδιότητα καὶ τὴν ἐπάρκεια τῶν ἀναπληρωματικῶν, ποὺ δὲν εἴμαστε ἁρμόδιοι νὰ τὴν βεβαιώσωμεν, γιατὶ κι' αὐτοὶ ἔχουν περιβληθῆ ἀπὸ τὴν ἐμπιστοσύνη μιᾶς γενικῆς συνελεύσεως ὅπως καὶ οἱ τακτικοί, ἀποτελοῦν σοβαρὲς ἀντιρρήσεις ἐναντίον τῆς ἀμέσου τακτοποιήσεως τοῦ συμβουλίου καὶ ὑπὲρ τῆς συγκλήσεως ἐκτάκτου συνελεύσεως.

Θεωρῶ περιττὸ νὰ παρατηρήσω ὅτι τὸ συμβούλιο ποὺ ἀπὸ τὸ νόμο παύει νὰ ἀσκῆ τὰ καθήκοντά του, ἂν ἐξακολουθῆ νὰ διοικῆ ἐνάμισυ ἀκόμη μῆνα ἐκδίδοντας τὸ Διδ. Βῆμα, παρακολουθῶντας τὰ ἐκκρεμῆ ζητήματα, ἀλληλογραφῶντας μὲ τὶς ἀρχὲς καὶ τοὺς συλλόγους, ἐνεργῶντας εἰσπράξεις καὶ πληρωμὲς κλπ. δὲν εἶναι ἀσφαλὲς ὅτι δὲν θὰ δώση λαβὴ σὲ ἐχθροὺς τῆς Ὁμοσπονδίας νὰ τὴν κατηγορήσουν ὅτι διοικεῖται παράνομα καὶ οὔτε εἶναι ἐξασφαλισμένη δικαστικὴ ἀπόφαση ἀπαλλακτικὴ γιὰ τὴν Ὁμοσπονδία. Καὶ θὰ ἤταν μιὰ ἀπερίσκεπτη πράξη καὶ μιὰ ἀντίφαση τὴ στιγμὴ ποὺ παραδεχόμαστε πὼς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐπισύρωμε ἐναντίον τῆς ὀργανώσεως μιὰ δικαστικὴ δίωξη, ποὺ συνεπάγεται διάλυση, ἔστω καὶ γιὰ νὰ μᾶς δοθῆ ἡ εὐκαιρία νὰ ὑποστηρίξωμε τὴν ἀντισυνταγματικότητα τοῦ νόμου, καὶ τὴ στιγμὴ ποὺ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς νομομαθεῖς, ποὺ ζητήσαμε τὴ συμβουλή τους, δὲν μᾶς ἔδωσαν ἐλπίδες ὅτι θὰ κερδίσωμε καὶ μᾶς ἀπέτρεψαν, νὰ ἔλθουμε τώρα μόνοι μας, *χάριν τῆς ἐπιθυμίας νὰ ρυθμισθῆ ἔτσι ἢ ἀλλιῶς τὸ ζήτημα τοῦ αἱρετοῦ, νὰ δώσουμε ὅπλα κατὰ τῆς Ὁμοσπονδίας.*

Εἶναι λυπηρὸ ἡ Διδασκαλικὴ Ὁμοσπονδία ὕστερα ἀπὸ μιὰ μακρὰ καὶ ἐνδοξη ζωή, ὕστερα ἀπὸ τὴ θέση ποὺ μὲ τόσους κόπους καὶ θυσίες κατάκτησε καὶ μέσα στὸ δημοσιοϋπαλληλικὸ κόσμο, ποὺ τοῦ εἶναι ὑπόδειγμα, καὶ μέσα στὴν κοινωνία, ὕστερα ἀπὸ τὸ σεβασμὸ καὶ τὴν ἐκτίμηση τοῦ διανοουμένου κόσμου ποὺ μὲ τὴ δράση της ἔχει ἐπισύρει, ὕστερα ἀπὸ τόσες ἐπιτυχίες, ποὺ τιμοῦν τοὺς συναδέλφους ποὺ τὴν ἀποτελοῦν, εἶναι λέγω, *λυπηρὸ νὰ σπρώχνεται σὲ ἀπαξίωση ἀπὸ ὑπολογισμοὺς καθαρὰ προσωπικοῦ χαρακτῆρα.*

Τελειώνοντας κάνω τὴ δήλωση ὅτι γιὰ ἔκτακτη συνέλευση, θὰ ἔπρεπε νὰ ζητήσουμε καὶ τῶν συλλόγων τὴ γνώμη. Καὶ ὅτι μία ὑποχρέωση ποὺ μένει φέ μένα, ἀλλὰ καὶ σὲ σένα ὡς Πρόεδρο τῆς Ὁμοσπονδίας εἶναι νὰ φέρης τὸ γράμμα μου αὐτὸ στὴ δημοσιότητα.

Μὲ συναδελφικοὺς χαιρετισμοὺς

Π. Δημητράτος

Ἀθῆναι 13 Μαρτίου 31

Ἡ συνέχεια στὸ ἄλλο

ΤΟ ΤΟΠΙΚΟ ΔΙΔ. ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΕΛΑΤΕΙΑΣ

Στὶς 10 τοῦ μηνὸς ἔγινε στὴν Ἐλάτεια τοπικὸ Διδασκαλικὸ Συνέδριο μὲ τὸ σκοπὸ νὰ παρακινήση τοὺς δασκάλους νὰ ἐργασθοῦν σύμφωνα μὲ τὶς ἀρχὲς τοῦ σχολείου ἐργασίας καὶ ἐκεῖνο ποὺ παρατηρήσαμε στὸ συνέδριο εἶναι, ὅτι ὅλοι οἱ συνάδελφοι τῶν τριῶν Δήμων τῆς ἐπαρχίας Λοκρίδος Δρυμαίας-Τιθορέας-Λοκρίδος ποὺ συνεκρότησαν τὸ Συνέδριο εἶναι ἐνθουσιασμένοι μὲ τὸ σχολεῖο ἐργασίας.

Στὸ συνέδριο δμως αὐτὸ δὲν ὑστέρησε καὶ ἡ καλλιέργεια τῆς ὀργανωτικῆς ἰδέας. Ἔτσι δόθηκε καιρὸς σὲ πολλοὺς συναδέλφους ποὺ ἦσαν σὲ μακρυνὰ μέρη νὰ γίνουν μέλη στὶς ὀργανώσεις των καὶ νὰ διακηρύξουν ὅλοι μαζὶ τὴν πίστη τους στὴν βαλλομένη ἀπ' ὅλες τὶς μεριὲς Ὁμοσπονδία μας.

Ὁ συνάδελφος Τιθορέας κ. Γ. Παπαδημητρίου γιὰ τὴν ἐκλογὴ τοῦ αἱρετοῦ εἶπε περίπου τὰ ἑξῆς:

Ἐπειδὴ γενικῶς ὁ κλάδος διέρχεται μίαν ἀρκετὰ κρίσιμον περίοδον τῆς ζωῆς του, καθ' ἣν ἐπιβάλλεται ἡ σιδηρὰ πειθαρχία καὶ τυφλὴ ὑπακοὴ εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς ὁλότητος, θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε μὲ τὸ θάρρος τῆς συναδελφικῆς ἀλληλεγγύης νὰ συστήσω νὰ ψηφίσωμεν ὅλοι τὸν ὑποψήφιο τῆς Ὁμοσπονδίας κ. Σωτήριον Δαγκλῆν, ὥστε ὁ κλάδος μας νὰ παρουσιασθῆ ἑνωμένος καὶ ἀδιάσπαστος Φρονῶ κ. Συνάδελφοι ὅτι δὲν πρέπει νὰ τείνωμεν οὐδ εἰς τὰς παρωθήσεις τῶν προσκαθούντων εἰς τὴν κρίσιμον ταύτην στιγμὴν νὰ διασείσωσι ἐκ βάθρων τὸ οἰκοδόμημα τῆς Ὁμοσπονδίας θέτοντες τὰς φιλοδοξίας των ὑπεράνω τοῦ γενικοῦ συμφέροντος. Δὲν ἀντιπαθῶ κανένα ἐκ τῶν ὑποψηφίων πολὺ δὲ λιγότερο τὸν συμπατριώτη μας κ. Μίγγο.

Ἀλλὰ νομίζω ὅτι δὲν πρέπει νὰ αἰσθηματολογοῦμε. Θὰ διαπράτταμε νὰ μέγιστον ἀδίκημα κατὰ τῆς ὁλότητος τοῦ κλάδου παραβαίνοντες τὴν θέλησιν τῆς Ὁμοσπονδίας.

Φρονῶ ὅτι οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν *θὰ θελήση νὰ συντελέση εἰς τὴν Προστάτειον προσπάθειαν τοῦ κ. Μίγγου καὶ τῶν ἑτέρων, οἵτινες διὰ τῆς καταστροφῆς τοῦ ἔργου τῆς Ὁμοσπονδίας ἐπιζητοῦσι ἵνα εἰσέλθωσι εἰς τὸ πεδίον τῆς ὑστεροφημίας.*

Ἐθεώρησα καθῆκον μου νὰ σᾶς ὁμιλήσω μὲ ὅλην μου τὴν εἰλικρίνειαν καὶ ἐντελῶς αὐθόρμητα. Ἀνέταμον ὅσον μοῦ ἐπέτρεπον αἱ πνευματικαί μου δυνάμεις τὴν κατάστασιν καὶ ἐσχημάτισα τὴν πεποίθησιν ὅτι δέον μὲ φανατισμὸ νὰ ἐργασθοῦμε ὅλοι σὰν στρατιῶτες στὴν ὀργάνωσή μας· γιατὶ ἔτσι προσφέρουμε εἰς τὸν ἑαυτόν κὰι τὸν κλάδον ὑψίστην ὑπηρεσίαν.

Κ. Μ.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Παρακαλοῦνται οἱ συνάδελφοι τῶν ὁποίων ἔλαβε ἡ συνέχεια στὸ Διδασκαλικὸ Βῆμα νὰ φροντίσουν στὴν ἀνανέωσή της καὶ νὰ προλάβουν ἐγκαίρως ἔτσι, ὥστε τυχὸν ἀνωμαλία νὰ μὴ μπορέση νὰ συμβῆ ἀπὸ τὴ διακοπὴ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

ΑΠΟ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΑΛΤΟΝ

Μιὰ ὁμιλία τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Κολλεγίου Ἀθηνῶν κ. Μιχ. Γ. Μιχαηλίδου πάνω στὸ πρόγραμμα.

(συνέχεια ἀπ' τὸ προηγούμενο)

Ἡ παιδαγωγὸς Miss Parkhurst.

Ἡ μὶς Πάρκχερστ, ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν καθηκόντων της εἶχε πολλὰς εὐκαιρίας, ὄχι μόνον ἡ ἰδία νὰ ἐμβαθύνῃ διὰ προσωπικῆς ἐρεύνης εἰς τὴν πενιχνὰν ἀπόδοσιν τοῦ πνευματικοῦ σπόρου ἐν τῷ ἐκπαιδευτικῷ ἀγρῷ, ἀλλὰ καὶ ἄλλων πολλῶν σοφωτέρων αὐτῆς τὰς γνώμας καὶ τὰς σοβαρὰς ἀμφιβολίας περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἰσχύοντος διδακτικοῦ συστήματος ἐπιμελῶς νὰ ἐνωτισθῇ. Ἡ Μὶς Πάρκχερστ κατέληξεν ἐκ τούτων εἰς τὸ στερεὸν συμπέρασμα, ὅτι διὰ νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναμένῃ τις παρὰ τῶν ἀποφοίτων τῶν διαφόρων σχολείων περισσοτέραν πρωτοβουλίαν, περισσοτέραν εὐθύνην, περισσοτέραν ὀρθοφροσύνην κατὰ τὴν ἐν τῇ Κοινωνίᾳ δράσιν αὐτῶν, ἦτο ἀνάγκη ἡ προπαιδεία καὶ ἡ ἄσκησις εἰς τὰς τοιαύτας μεγάλας Κοινωνικὰς ἀρετὰς νὰ εἶχεν ἤδη ἀρχίσει κατὰ τὴν νεανικὴν ἡλικίαν, καθ' ἣν τὸ σχετικῶς εὔπλαστον καὶ εὐμάλακτον τῆς ἀνθρωπίνης ζύμης καθιστᾷ εὐκολωτέραν τὴν σκόπιμον ἐνέργειαν τοῦ δευτέρου πλάστου-Παιδαγωγοῦ.

Τοιουτοτρόπως εἰς τὴν πρώτην βασικὴν θεωρίαν αὐτῆς περὶ τῆς μεθόδου τοῦ μανθάνειν, ἥτις εἶναι ὡς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω «*πλήρης ἐλευθερία τοῦ μαθητοῦ πρὸς ἀτομικὴν αὐτοδιδασκαλίαν καὶ πρόοδον*» *προστίθεται δευτέρα βαθμὶς «ἡ πρωτοβουλία τοῦ μαθητοῦ καὶ ἡ ὑπεύθυνος στάσις του ἀπέναντι τῶν σχολικῶν ὑποχρεώσεών του»*. Ἀλλ' ὅλαι, αἱ ἀνωτέρω ἀρεταὶ «ἡ τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας,... τῆς πρωτοβουλίας καὶ εὐθύνης τῶν μαθητῶν», θὰ ἦσαν ἀρνητικαὶ καὶ ἐγωϊστικαὶ κατακτήσεις των, ἄκαρποι καὶ βλαβεραὶ κατὰ τοῦ Κοινωνικοῦ συνόλου ἐκδηλώσεις, ἐὰν δὲν προσετίθετο καὶ τρίτη θεωρία, «*ἡ ἐξυπηρέτησις δηλ. τῆς ὁλότητος τῆς Κοινωνίας*», δι' ἣν οἱ μαθηταὶ ἔπρεπε νὰ προπαιδεύωνται καὶ νὰ προασκῶνται ἐν τοῖς σχολείοις δι' ἐσκεμμένης συνεργασίας, δι' ὁμαδικῆς καὶ κοινοτικῆς ζωῆς. Αὐτὴ δ' αὕτη ἡ τελευταία ἰδεολογία τοῦ συστήματος τῆς Μὶς Πάρκχερστ, ἡ ἐξυπηρέτησις δηλ. τοῦ Κοινωνικοῦ συνόλου, εἶναι ἡ κατευθυντήρια, γραμμὴ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ της προγράμματος, ἣν ἀκολουθοῦντες οἱ ἐκπαιδευόμενοι θὰ δυνηθοῦν νὰ ἐργασθοῦν ἐν τῇ Κοινωνίᾳ ὡς χρήσιμοι καὶ ὑπεύθυνοι διὰ τὴν εὐτυχίαν τοῦ Συνόλου Κοινωνικοὶ παράγοντες.

Μία ἀναδρομὴ εἰς τὸ παρελθόν. Σωκράτης καὶ Πλούταρχος.

Πρὸ τοῦ τώρα νὰ ἴδωμεν πῶς ἐφήρμοσε τὰς τρεῖς ἄνω βασικὰς αὐτῆς θεωρίας ἡ Μὶς Πάρκχερστ κατὰ πρᾶξιν εἰς τὸ παιδαγωγικόν της σύστημα καὶ ἀφοῦ ἤδη ἐρρίψαμεν ἐν ταχύτατον βλέμμα εἰς τὴν ἰδεολογίαν αὐτῆς, θὰ ἦτο ἀνάγκη μὲ σύντομον ἱστορικὴν ἀναδρομὴν εἰς τὸ παρελθὸν νὰ ἴδρωμεν τὰς πηγὰς τῶν θεωριῶν της τούτων διὰ νὰ περιδάλωμεν αὐτὰς μὲ τὸν σεβασμὸν τοῦ χρόνου τῶν αἰώνων καὶ νὰ ἀπονείμωμεν συγχρόνως τὴν προσήκουσαν τιμὴν εἰς τοὺς πρωτοπόρους τῶν σημερινῶν ἰδεῶν μας γεννήτορας. Δὲν θὰ σᾶς ἀπασχολήσω μὲ δλην τὴν σεβασμίαν σειρὰν τῶν μεγάλων φιλοσόφων, διότι κατὰ τὸ παλαιὸν λόγιον «ἕτερος ἑξ ἑτέρου σοφός, τό τε πάλαι καὶ τὸ νῦν», ἀλλὰ θὰ μνημονεύσω μόνον τοὺς κολοσσοὺς τῶν αἰώνων, *Νοῦς*, οἵτινες θεωροῦνται ὡς οἱ πρῶτοι σκαπανεῖς καὶ ρηξικέλευθοι ἀντιπρόσωποι τῆς ἀτομικῆς αὐτοαγωγῆς.

Σᾶς εἶναι γνωστὴ καὶ συνήθης ἡ διδακτικὴ μέθοδος τοῦ Σωκράτους ἡ ἄλλως μαιευτικὴ ὀνομασθεῖσα ἡ ὁποία ἐπιτρέπει καὶ βοηθεῖ τὸν μαθητὴν διὰ καταλλήλου καθοδηγήσεως νὰ ἀναπτύξῃ μόνος του τὰς διανοητικάς του δυνάμεις εἰς τὸ νὰ σκέπτεται, νὰ λύῃ τὰ προτεινόμενα προβλήματα, καὶ ἀκολούθως νὰ ἐφαρμόζῃ τὰ ἀποτελέσματα ἐν τῇ καθημερινῇ πράξει. Ὁ διδάσκαλος δὲν παρέχει τίποτε ἕτοιμον, ἀλλὰ μόνον βοηθεῖ τὸν μαθητὴν νὰ εὕρῃ τὴν ἀλήθειαν. Τὰ αὐτὰ σχεδὸν ὑποστηρίζει καὶ τὸ σύστημα Δάλτον. Ἀλλ' ἂς ἀκούσωμεν αὐτὸν τοῦτον τὸν Σωκράτην ἐκθέτοντα, ὡς θὰ ἐλέγομεν σήμερον χαριέντως καὶ μὲ τὴν περιλάλητον Σωκρατικὴν εἰρωνείαν του τὴν παιδαγωγικὴν του θεωρίαν ἐν τῷ Θεαιτήτῳ (192—193).

«Ὁ θεὸς μὲ ἀναγκάζει νὰ κάνω τὸν μάμμον (μὲ ἐμποδίζει, ὅμως νὰ γεννῶ...) ἐγὼ λοιπὸν ὁ ἴδιος δὲν εἶμαι καθόλου σοφός... καὶ οἱ μαθητεύοντες κοντά μου, κατ' ἀρχὰς μὲ αἰκοὶ φαίνονται καὶ πολὺ ἀμαθεῖς, ὅλοι ὅμως, ὅσον προχωρεῖ ἡ μαθητεία των, μὲ τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ προκόπτουν ἀξιοθαύμαστα, καθὼς πιστεύουν καὶ οἱ ἴδιοι καὶ οἱ ἄλλοι. Καὶ *τοῦτο εἶναι ὁλοφάνερον ὅτι ἀπὸ ἐμένα ποτὲ δὲν ἔμαθαν τίποτε ἀλλ' οἱ ἴδιοι ἀπὸ τοὺς ἑαυτούς των πολλὰ καὶ καλὰ ἀνεκάλυψαν καὶ ἔμαθαν*... Γιὰ τὸ ἔργον ὁπωσδήποτε τοῦ μάμμου ὁ θεὸς καὶ ἐγὼ εἶμεθα ὑπεύθυνοι· παθαίνουν δὲ οἱ μαθηταί μου ἀκριβῶς τὸ ἴδιον ὅτι καὶ οἱ ἐτοιμόγεννοι γυναῖκες· διότι κοιλοπονοῦν καὶ αὐτοὶ καὶ εἶναι ἔγκυοι μὲ ἀπορίας... ἡ δὲ τέχνη μου ἔχει τὴν ἱκανότητα τοὺς πόνους αὐτοὺς νὰ τοὺς ἐρεθίζῃ καὶ νὰ τοὺς καταπραΰνῃ».

Εἰς ὅλον τὸν ἀρχαῖον κόσμον Ἑλλήνων καὶ Ρωμαίων δὲν θὰ εὕρισκεν οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ τόσον σαφῶς καὶ φιλοσοφικῶς ἐκπεφρασμένην τὴν θεωρίαν τοῦ συστήματος τῆς ἡ Μὶς Πάρκχερστ, ὅσον εἰς τὴν λιτὴν καὶ ἀπέριττον αὐτὴν σχέσιν καὶ ἐπιρροὴν τοῦ διδασκάλου Σωκράτους πρὸς τοὺς μαθητάς του. «Οἱ μαθηταί μου, λέγει ὁ Σωκράτης, παρ' ἐμοῦ δὲν ἔμαθον ποτὲ τίποτε, ἀλλ' οἱ ἴδιοι ἐξ αὐτῶν πολλὰ καὶ ὡραῖα εὗρῆκαν καὶ τὰ κατέχουν». Ἰδοὺ τὸ *Πιστεύω* τοῦ Δαλτωνείου συστήματος, τὸ ὁποῖον πρὸ τόσων αἰώνων ἐκήρυττεν ὁ τῆς Μαίας Φαιναρέτης ὁμότεχνος ἐν τῷ πνευματικῷ πεδίῳ υἱὸς καὶ διάδοχος. Ἀλλὰ τὰ πράγματα δὲν ἠκολούθησαν τόσον εὐκόλως τὴν πορείαν, ἣν διήνοιγεν ὁ νοῦς τοῦ δαιμονίου Σωκράτους καὶ δι' αὐτὸ βλέπομεν τὸν Χαιρωνέα Πλούταρχον κατὰ τὸν Β' μ. Χ. αἰῶνα νὰ παραπονῆται, διότι οἱ νέοι τῶν σχολείων τῆς ἐποχῆς του τὰ περιμένουν ὅλα ἕτοιμα ἀπὸ τὸ στόμα τῶν διδασκάλων των, χωρὶς οἱ ἴδιοι νὰ αὐτενεργοῦν καὶ νὰ αὐτοπαιδεύωνται. Εἰς μίαν περικοπὴν τῆς πραγματείας του «περὶ τοῦ ἀκούειν» 18, 30 ἐν τοῖς Ἠθικοῖς του ὁ Πλούταρχος λέγει περὶ τῶν τοιούτων νέων τὰ ἑξῆς:

«Αὐτοὶ οἱ νέοι εἶναι σὰν τὰ δειλὰ καὶ μικρὰ σκυλάκια ποὺ δαγκάνουν στὸ σπίτι τὰ δέρματα καὶ τραβοῦν τὶς τρίχες των, ἀλλὰ δὲν ἀγγίζουν τὰ ἴδια τὰ ζῶα. Ἡμεῖς λοιπὸν ἂς συμβουλεύωμεν τοὺς ὀκνηροὺς ἐκεῖνους, ὅταν ἀντιληφθοῦν τὰς βάσεις τῆς διανοήσεως, τὰ ἐπίλοιπα μόνοι των νὰ σκέπτωνται καὶ πέρνοντες τὰ ξένα λόγια ὡς ἀρχὴν καὶ σπόρον νὰ ἀναπτύσσουν καὶ νὰ τὰ πολλαπλασιάζουν».

Θαυμασίως καὶ ὁ Πλούταρχος ἐνταῦθα δι' ὀλίγων γραμμῶν προεικονίζει τὴν αὐτενέργειαν καὶ τὴν αὐτοδιδασκαλίαν τοῦ σημερινοῦ Δαλτωνείου σχολικοῦ προγράμματος.

Βάκων, Ρουσσώ, καὶ Πεσταλότσης.

Ἐν τούτοις ἔκτοτε θὰ εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ διατρέξωμεν πολλοὺς μακροὺς αἰῶνας σκότους πνευματικοῦ διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τοὺς χρόνους τῆς Ἀναγεννήσεως καὶ νὰ ἀκούσωμεν τὸν φιλόσοφον τοῦ 17ου αἰῶνος τὸν Φραγκ. Βάκωνα κηρύττοντα τὸν ἀφορισμὸν «ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν κατέχει πραγματικῶς καὶ κατὰ βάθος, εἰ μὴ τὰς γνώσεις τὰς ὁποίας, σάν, νὰ ποῦμε, ἐδημιούργησεν ὁ ἴδιος ἢ νὰ ἀνατρέξωμεν εἰς τὰ ἔργα τοῦ φιλοσόφου τῆς Γενεύης Ι. Ι. Ρουσσώ τοῦ 18ου αἰῶνος, διὰ νὰ ἀνεύρωμεν τὰς αὐτὰς ἀληθείας, τὰς ὁποίας πρὸ τόσων αἰώνων ἐκήρυξαν οἱ Ἕλληνες σοφοί. Μέσα εἰς τὸν Αἰμίλιον, τὸ Εὐαγγέλιον τῆς νεωτέρας παιδαγωγικῆς, εὑρίσκει κανεὶς προχείρως τοιούτους παιδαγωγικοὺς κανόνας ὡς οἱ ἑπόμενοι: «Κάθε παιδὶ ἔχει τοὺς ἰδικούς του τρόπους νὰ βλέπῃ, νὰ κρίνῃ καὶ νὰ αἰσθάνεται ὅσα τὸ ἐνδιαφέρουν οὐδὲν ἀνοητότερον ἀπὸ τοῦ νὰ θέλωμεν νὰ τοῦ ὑποβάλωμεν τοὺς ἰδικούς μας τρόπους... Δὲν γνωρίζομεν ποτὲ νὰ παίρνωμε τὴν θέσιν τῶν παιδιῶν δὲν ἐμβαθύνομεν εἰς τὰς ἰδέας των καὶ θέλομεν, νὰ τοὺς δανείσωμεν τὰς ἰδικάς μας. Τοὐναντίον, θέσατε τὰ ζητήματα ἐνώπιον τῶν παιδιῶν, καὶ ἀφήνετέ τα νὰ τὰ ἀποφασίζουν. Ἂς μὴ μαθαίνῃ ἕνα παιδὶ ἕνα πράγμα, ἐπειδὴ τοῦ τὸ εἴπατε, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ἐνόησε μόνον του. Ἂς μὴ μαθαίνῃ γνώσεις ἑτοίμους, ἀλλ' ὅσας ἀνακαλύπτει. Ἐὰν σεῖς διαρκῶς ἀντικαθιστᾶτε τὴν ἐνέργειαν τοῦ λογικοῦ του μὲ τὴν ἰδικήν σας αὐθεντίαν, τὸ παιδὶ θὰ παύσῃ νὰ σκέπτεται· ἔτσι θὰ καταντήσῃ τὸ παίγνιον τῆς κρίσεως τῶν ἄλλων... τὸ θαυμασιώτερον ὄργανον τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ ὀρθὴ κρίσις. Ἐὰν συνηθίζετε τὸ παιδὶ νὰ σύρεται πάντοτε κοντά σας θὰ γίνῃ κατόπιν παθητικὴ μηχανὴ εἰς χεῖρας τρίτου... Πρῶτα πρῶτα, ἔχετε κατὰ νοῦν ὅτι δὲν πρέπει σεῖς νὰ τοῦ προτείνετε τί ὀφείλει νὰ μάθῃ ἀφήσετε τὸ παιδὶ νὰ ἐπιθυμήσῃ κάτι, νὰ τὸ ζητήσῃ καὶ νὰ τὸ εὕρῃ. Ἐσεῖς θὰ θέσετε τὸ ζητούμενον ἐνώπιόν του, ἐπιδεξίως, θὰ τοῦ διεγείρετε τὴν ἐπιθυμίαν καὶ θὰ τοῦ προμηθεύσετε τὰ μέσα τῆς ἐργασίας».

Τίς δὲν γνωρίζει, ὅτι τὰς θεωρητικὰς ρήτρας τοῦ ἐρημίτου τῆς Γενεύης ἐφήρμοσε ὁ προσφιλὴς μαθητής του, ὁ κλεινὸς Πεσταλότσης, εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον τοῦ Yverdon, διὰ τὸ ὁποῖον ὁ Μάρκος Ἀντώνιος Jullien μετὰ μελέτην ἐπισταμένην τοῦ παιδαγωγικοῦ του συστήματος γράφει εἰς τὸ σύγγραμά του «Esprit de la meflhode d'education de Pestalozzi, 1812, τὰ ἑξῆς ἀξιομνημόνευτα. «Πλήρης ἐλευθερία ἀναπτύξεως τῶν δυνάμεων καὶ τῶν φυσικῶν προδιαθέσεων, ὡς καὶ τῆς ἀτομικότητος ἑκάστου μαθητοῦ... Τὸ παιδὶ ἀνατρέφεται καὶ αὐτοδιδάσκεται, σὰν νὰ ποῦμε, μόνον του. Ὁ διδάσκαλος δὲν εἶναι παρὰ τὸ ἐξωτερικὸν κίνητρον τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς διδασκαλίας»... ὁ διδάσκαλος δὲν ἔχει ἀποστολὴν νὰ ἐπηρεάζῃ ἀλλὰ νὰ ἐξυπηρετῇ... ὁ μαθητής του δὲν εἶναι αὐτόματον παθητικὸν οὔτε καλὰ καλὰ διδασκόμενος· εἶναι δραματουργὸς (Acteur) καὶ ἐφευρέτης, δρᾷ, ἐνδιαφέρεται, αὐτοδιδάσκεται, τέρπεται. Ἔχει τὴν βοήθειαν καὶ καθοδήγησιν τοῦ δασκάλου του, ὅταν τὴν χρειασθῇ, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα του δρᾷ ἐλευθέρως κάμνει χρῆσιν τῶν δυνάμεών του, δημιουργεῖ, παράγει. Ἔτσι κάθε τι ποὺ εὑρίσκεται γύρω στὸ παιδὶ εἶναι καὶ μία ἀφορμὴ, ἓν ἐλατήριον ποὺ τὸ ὠθεῖ νὰ δράσῃ καὶ τὸ βοηθεῖ ν' ἀναπτύξῃ τὰς δυνάμεις καὶ τὸν χαρακτῆρα του». Γύρω ἀπὸ τὰς φιλοσοφικὰς θεωρίας καὶ τὰς ἐφαρμογὰς αὐτῶν ἐν τῇ πράξει τῶν δύο τέκνων τῆς Ἑλβετίας δονεῖται ὁ ρυθμὸς τῶν *νέων* λεγομένων *σχολείων* τῆς ἐποχῆς μας.

Ὁ φιλόσοφος παιδαγωγὸς Dewey

Ἀλλὰ θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἀναφέρωμεν τοὺς συγχρόνους ἢ καὶ ὀλίγον παλαιοτέρους φιλοσόφους, ψυχολόγους, παιδαγωγοὺς καὶ φιλολόγους ὅλων τῶν χωρῶν, οἵτινες διὰ τῶν θεωρητικῶν καὶ τῶν ἐφηρμοσμένων αὐτῶν κηρυγμάτων ὑπῆρξαν οἱ ἀληθεῖς θεμελιωταὶ τῶν νέων σχολείων. Ἂν δὲ πάλιν καὶ τὰ ὀνόματα ἁπλῶς ὀλίγων τῶν ἐν Ἀμερικῇ συμπατριωτῶν τῆς Μὶς Πάρκχερστ ἀνέφερον ὡς τοῦ William James, Stanley Hall, Baldwin, King, Kilpatrick, θὰ ἦτο ἀνωφελές, ἂν δὲν συνώδευον αὐτὰ καὶ μὲ τὰς ἰδέας των τὰς μεταρρυθμιστικάς, ἐφ' ὧν στηρίζεται τὸ Δαλτώνειον σύστημα, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν μοῦ ἐπιτρέπει ὁ εἰς τὴν διάθεσίν μου ὀλίγος χρόνος. Ἀλλὰ δὲν θὰ μοῦ ἦτο δυνατὸν νὰ παρασιωπήσω ἕνα ὄνομα τὸ τοῦ φιλοσόφου John Dewey, τόσον γνωστοῦ καὶ παρ' ἡμῖν, ὅστις, ὀνομασθεὶς δικαίως τὸ μετεμψυχωμένον πνεῦμα τοῦ Ρωσσώ, εἶναι σήμερον ὁ ἀκρογωνιαῖος λίθος ἐφ' οὗ στηρίζονται ὅλαι αἱ ἄξιαι λόγου μεταρρυθμίσεις ἐν Ἀμερικῇ εἰς τὸν ἐκπαιδευτικὸν κόσμον.

Ὅταν παρακολουθήσωμεν ἐκ τοῦ πλησίον τὰς περὶ ἀγωγῆς ἀρχὰς τοῦ J. Dewey εἰς πολλὰ του συγγράμματα ἀλλὰ πρὸ πάντων εἰς τὸ «School & Society» καὶ «School and the Child» θὰ ἀντικρύσωμεν ἔκπληκτοι μίαν ἐπανάστασιν ἰδεῶν ἡ ὁποία προσφυῶς παρωμοιώθη μὲ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Κοπερνίκου εἰς τὰς παλαιὰς ἀντιλήψεις περὶ τῆς κινήσεως τῶν οὐρανίων σωμάτων. Ὅπως δηλ. ὁ Κοπέρνικος κατέρριψε τὸ μέχρι τῆς ἐποχῆς του ἰσχύον σύ-

(συνέχεια στὴν 7η σελίδα)

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟ ΒΗΜΑ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

DIDASCALICO VIMA (TRIBUNE DES INSTITUTEURS)
Organe hébdomadaire de la Fédération des instituteurs Grecs
Bureaux: 3 Nikiforou 3 Athènes (telef. 68—10) Abonement 60 fr.

Συνδρομή χρονιάτικη δραχ. 60. Γιά τὸ ἐξωτερικὸ φράγκα γαλ. 60
Ἐμβάσματα: *Διδασκαλικὸ Βῆμα* Νικηφόρου 3 Ἀθήνας. Τηλέφ. 68—10

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΕΜΠΡΟΣ, ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ, ΣΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ!

ΟΠΟΙΟΣ ΨΗΦΙΖΕΙ τὸ ψηφοδέλτιο τῆς Ὁμοσπονδίας:

ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕΙ τὴν ὕπαρξη τοῦ θεσμοῦ ποὺ κινδυνεύει νὰ ἐκφυλισθῆ ἀπὸ τὶς φαυλοκρατικὲς μεθόδους τῶν διαφόρων φιλοδόξων,

ΣΤΕΡΕΩΝΕΙ τὸ γόητρο τῆς Ὁμοσπονδίας μέσα στὴν κοινωνία κα ἀπέναντι στὸ κράτος,

ΚΑΥΤΗΡΙΑΖΕΙ τὶς μεθόδους τῆς συκοφαντίας καὶ τοῦ διασυρμοῦ, ποὺ ἐξευτελίζουν τὸ κλάδο μας,

ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΕΤΑΙ τὴν τιμὴ τῶν συκοφαντημένων συναδέλφων μας καὶ βραβεύει τὴν ἀρετή,

ΕΜΠΙΣΤΕΥΕΤΑΙ τὴν ἐκπροσώπησή του σὲ πρόσωπα ἄξια τῆς ἐμπιστοσύνης του.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΘΕΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ

Ποτὲ τόσο πανηγυρική, τόσο θριαμβευτική, τόσο ξεκαθαρισμένη στὴν ἔννοιά της ἐκλογὴ αἱρετῶν δὲν θὰ γίνη, σὰν τὴν φετεινή. Γιατί ὁ κλάδος ὁ διασυρθεὶς καὶ διαπομπευθεὶς καὶ ἐξευτελισθεὶς ἀπὸ τοὺς... ἐπιδόξους «ἀντιπροσώπους» του δὲν πρόκειται ἁπλῶς νὰ ἐκλέξη τὸν ἀντιπρόσωπό του καὶ διερμηνέα τῶν πόθων καὶ ἰδανικῶν του στὸ Ἐκπαιδευτικὸ Συμβούλιο. Πρόκειται μὲ τὴν ψῆφο του νὰ ξεκαθαρίση τὴν κατάσταση. Πρόκειται νὰ δώση ἕνα μάθημα ἀλησμόνητο, σὲ κείνους ποὺ νομίζουν πὼς ἡ θρασύτητά τους εἶναι ἀρκετὴ νὰ πνίξη τὴ φωνὴ καὶ νὰ κάμψη τὴ θέληση τῆς μεγίστης του πλειοψηφίας. Τέτια θάναι ἡ φετεινὴ ἐκλογή. Καὶ στὴν τέτια ἐκλογὴ δὲν θὰ βρεθῆ δάσκαλος συνειδητός, ποὺ νὰ μὴ λάβη μέρος ὑπὲρ τοῦ θεσμοῦ καὶ τῆς ὀργανώσεως.

ΟΧΙ ΕΓΚΑΘΕΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΩΝ

Ἐπιστράτευση ἐπιθεωρητῶν, κινητοποίηση διαφόρων πολιτευομένων, κατασυκοφάντηση τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ τοῦ ψηφοδελτίου της, ἠθικοὶ ἐκβιασμοὶ εἰς βάρος τοῦ κλάδου! Καὶ ὅλα αὐτὰ γιὰ τὴν κατάκτηση τῆς θέσως τοῦ αἱρετοῦ στὸ Ἐκπαιδευτικὸ συμβούλιο!

Ἀλλὰ οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἀγωνίζονται μὲ αὐτὰ τὰ μέσα γιὰ νὰ μποῦνε στὸ Ἐκπ. Συμβούλιο δὲν τὰ ἔχουν στὸ νοῦ τους νὰ ὑπηρετήσουν τὸν κλάδο. Θὰ ὑπηρετήσουν ἐκείνους, ποὺ θὰ τοὺς ἔχουν κάνει ἐκπαιδευτικοὺς συμβούλους, τοὺς ὑπηρεσιακοὺς καὶ πολιτικοὺς κομματάρχες. Καὶ ἔτσι ἐνῶ τὴν αὐτοδιοίκηση σὰ συμπληρωμα τῆς ἀποκεντρώσεως τὴ διεκδικήσαμε πάντα σὰν μέσο ἀμύνης κατὰ τῆς πολιτικῆς συναλλαγῆς, νὰ ποῦ ζητεῖ νὰ μπῆ ὁλόσωμη τώρα ἀπὸ τὴν κόρτα τῶν ἐκλογῶν μας ἡ πολιτικὴ συναλλαγὴ μὲ τὴν ὑποστήριξη καὶ ἐπιβολὴ στὸν κλάδο προσώπων ποὺ δὲν τρέπονται νὰ κατρονάρωνται δημοσίᾳ ἀπὸ πολιτικὲς λέσχες, πολιτευομένους καὶ προϊσταμένους.

Οἱ ἄνθρωποι, ἀφθαστοι στὴ θρασύτητά τους, φαντάστηκαν τοὺς συναδέλφους τους τόσο εὐτελεῖς, τόσο μηδαμινούς, τόσο χαμένους ποὺ νὰ μὴν ἔχουν τὸ θάρρος νὰ ψηφίσουν κατὰ συνείδησιν, ἀλλὰ νὰ παραδώσουν σαυτοὺς τὸ ἱερώτερο δικαίωμά τους, τὸ νεαρό τους θεσμό, νὰ τὸν μεταχειρισθοῦν γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν ὡς ἀντιπρόσωποι τάχα τοῦ κλάδου, ἀνομολόγητα κομματικὰ συμφέροντα. Ἀλλ' ἂν αὐτοὶ εἶναι τόσο θρασεῖς, ὥστε νὰ μὴ τρέπωνται νὰ μεταχειρίζονται ἐκβιαστικὰ μέσα κατὰ τῶν συναδέλφων των, ὁ δασκαλικὸς κλάδος δὲν ἔχασε ἀκόμη τὴν ἀντίληψη τῆς ἀνθρώπινης ἀξιοπρεπείας ὥστε νὰ παραδοθῆ ἀπὸ μοναχός του, μὲ τὴν ψῆφο του στὰ χέρια τῶν κινουμένων τῶν διαφόρων κομμάτων.

Ἡ ἱστορία τοῦ κλάδου μας δὲν εἶναι παρὰ ἕνας συνεχὴς ἀγώνας χειραφετήσεως ἀπὸ τὴν πολιτικὴ συναλλαγὴ καὶ τὴν γραφειοκρατικὴ αὐθαιρεσία. Δὲν ἀγωνίστηκε καὶ δὲν ὑπεράσπισε μὲ τόσες θυσίες τὴν ἀποκέντρωση καὶ αὐτοδιοίκηση, γιὰ νὰ τῆς ἐγκαταλείψη τώρα παραδιδόμενος ἐθελοντικὰ πλέον στὴν κομματικὴ ἐκμετάλλευση. Ὁ δασκαλικὸς κλάδος μὲ τὴν ψῆφο του θὰ ἐκλέξη ἀντιπροσώπους δικούς του. Ὄχι ἐγκαθέτους τῶν διαφόρων πολιτευομένων.

ΑΠΙΣΤΕΥΤΟ!

Σημαντικὴ πρόοδος! Στὴν ἀρχὴ ἔφταιε μόνο τὸ «συγκρότημα». Τώρα ὅμως ;«Ἡ Δ ι δ α σ κ α λ ι κ ὴ Ὁ μ ο σ π ο ν δ ί α, ἡ ὁ ποί α ὑ φ ί σ τ α τ α ι π α ρ α ν ό μ ω ς». Ἔτσι ἡ ἐπίθεση Ἀλοΐζου-Μίγκου-Γραφάκου παίρνει τὴν καθαρή της ὄψη. Εἶναι φράση αὐτὴ ἀπὸ τὸ τελευταῖο ἀνακοινωθὲν τοῦ ἐνιαίου ψηφοδελτίου. Δὲν μπορέσαμε, σοῦ λένε, νὰ χτυπήσωμε τὴν Ὁμοσπονδία χαρακτηρίζοντας τὴ διοίκησή της «συγκρότημα». Οἱ συκοφαντίες μας γιὰ κομμουνισμὸ τοῦ κ. Δαγκλῆ, σκόνταψαν στὴν ἐπίσημη διάφευση τοῦ ὑπουργοῦ τῆς παιδείας. Ἄλλο τροκάρι λοιπόν. Μήκως δὲν ὑπάρχει ἕνας νόμος περὶ ὀργανώσεων; Ἐμπρὸς λοιπόν. Τὴ μηχανὴ σὲ ἐνέργεια: «Ἡ Δ ι δ α σ κ α λ ι κ ὴ Ὁ μ ο σ π ο ν δ ί α ὑ φ ί σ τ α τ α ι π α ρ α ν ό μ ω ς»! Ἀκουστε ξουλουμβάκη, καὶ τρέξε νὰ τὴ διαλύσης! Νὰ λοιπὸν ἄλλη μιὰ φορὰ οἱ ἄνθρωποι καὶ οἱ σκοποί τους. Νὰ κτυπήσουν τὴν ὀργάνωση, ὅπως τὸ φίδι τοῦ Αἰσώπου ποὺ δάγκωσε τὸ χωρικὸ ἄμα ζεστάθηκε στὸν κόρφο του.

Η ΥΠΟΝΟΜΕΥΣΗ

Ὁ κ. Ἀλοΐζος στὴν ἐπαινετικὴ κριτικὴ ποὺ κάνει τοῦ γνωστοῦ λιβέλλου γράφει καὶ τὰ ἑξῆς ἀξιόλογα: «Ὁ *μεγαλύτερος κίνδυνος ποὺ ἀπειλεῖ τὸ θεσμὸ τοῦ αἱρετοῦ σήμερα εἶναι* ἡ ἐκλογὴ ἀριστεροῦ *δασκάλου ὡς αἱρετοῦ, ποὺ θἄχη σὰν ἐπακόλουθο τὴν κατάργηση τοῦ θεσμοῦ*». Καὶ προσθέτει: «*Αὐτὸ δὲν τὸ νοιώθουν ἢ κάνουν πὼς δὲν τὸ νοιώθουν οἱ διοικοῦντες σήμερα τὴ Διό. Ὁμοσπονδία*».

Ἀλλὰ ὁ κ. Ἀλοΐζος ἂς ἡσυχάση. «Οἱ διοικοῦντες σήμερα τὴν Ὁμοσπονδία» ὄχι δὲν τὸ νοιώθουν, ὄχι δὲν κάνουν πὼς δὲν τὸ νοιώθουν, ἀλλ' ἀπεναντίας τὸ διακηρύσσουν καὶ τὸ *ἀποδεικνύουν* πὼς ἡ μέθοδος τῆς συκοφαντίας ὡς μέσο ἐκλογικῆς ἐπικρατήσεως εἶναι ὁ μεγαλύτερος κίνδυνος τοῦ θεσμοῦ αὐτοδιοικήσεως. Ἐὰν οἱ μέθοδες ποὺ εἰσάγει ὁ κ. Ἀλοΐζος τῆς κατασυκοφαντήσεως δῆθεν ἐν ὀνόματι τοῦ θεσμοῦ καὶ τῆς ὀργανώσεως ἐπικρατήσουν, βεβαίως θὰ καταργηθῆ ὁ θεσμὸς καὶ θὰ ἀποσυνταθῆ ἡ Ὁμοσπονδία. Ἐὰν κάθε δυὸ χρόνια, ποὺ θάχουμε ἐκλογὲς αἱρετοῦ βγαίνουν ὅλοι οἱ ὑποψήφιοι (τῆς σχολῆς Ἀλοΐζου μὲ λιβέλλους, περιοδικά, καθημερινὲς ἐφημερίδες νὰ ἀλληλοδιαπομπευθοῦν, βεβαίως ἰδὲν θὰ ξαναβρεθῆ ὑπουργὸς νὰ σταματήση μὲ ἀνακοινωθέντα τὰ αἴσχος αὐτό, παρὰ μόνο μὲ τὴν κατάργηση τοῦ θεσμοῦ. Ἂς ἀφήσουν λοιπὸν τὴν ὑποκριτικὴ θέση τῶν ἀμυντόρων τοῦ θεσμοῦ καὶ τῆς ὀργανώσεως οἱ συκοφάντες. Τὰ ἔργα τους δὲν εἶναι ἄμυνα, εἶναι ὑπονόμευση.

ΤΙ ΘΑ ΣΥΝΕΒΑΙΝΕ

Φανταστῆτε ἂν ἡ Γ'. Γεν. Συνέλευση δρτζε ἀπὸ τὸν περασμένο Ἰούλιο τὸν ὑποψήφιο αἱρετὸ τί θὰ εἶχε τραβήξει ὁ δυστυχὴς ἀπὸ τοὺς συκοφάντες! Ἂν δὲν εἶχε συχαθῆ καὶ δὲν εἶχε ἐγκαίρως ἀποσυρθῆ, τί εἶδους εἰκτρὸ ράκος θἄχε καταντήσει διασυρόμενος καὶ κατεξευτελιζόμενος σωστὸ ἕνα χρόνο, ὁ... ἐκλεχτὸς τοῦ κλάδου!

ΑΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΟ

Ὁ συνάδελφος κ. Μανδηλαρᾶς Νάξου μᾶς γράφει: «Αὐτὸ ποὺ ἔκανε ὁ Μίγκος γράφοντας στὸν «Ἑρμῆ» κατὰ τῆς Ὁμοσπονδίας τὴ στιγμὴ ποὺ στέκει ἀπὸ πάνω της τὸ κυβερνητικὸ δρεπάνι, εἶναι ἀχαρακτήριστο. Τί κρίμα, νὰ ζηλεύουν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δόξα Ἠροστράτου μερικοὶ συνάδελφοι χτυπημένοι ἀπὸ τὸ μικρόβιο τῆς πιὸ ἀκράτου φιλοδοξίας, ἄμα βλέπουν πὼς δὲ γίνεται τὸ κέφι τους!»

Καὶ ὅμως ὁ συνάδελφος Μανδηλαρᾶς ἐὰν μπορεῖ νὰ κατηγορηθῆ βέβαια γι ἀριστερός. Δὲν εἶναι ἔτσι κύριοι ἠροστρατοι;

Η ΘΕΣΙΘΗΡΙΑ

Μᾶς γράφουν πὼς «ὁ κ. Μίγγος ἀπελπισμένος» φαίνεται, ἀφὸ τοὺς δασκάλους, ποὺ θὰ τοῦ πληρώσουν τὶς συκοφαντίες του καὶ τὴν στάση του καθὼς τοῦ ἀξίζει, κατάφυγε στὴν προστασία ἑνὸς ἐπιθεωρητῆ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀπέσπασε συστατικὰ γράμματα σὲ ἄλλους συναδέλφους του ἐπιθεωρητὲς καὶ σὲ δασκάλους τῶν περιφερειῶν ποὺ προϋπηρέτησε γιὰ νὰ... ψηφίσουν τὸν κ. Μίγγο. Καὶ μεῖς ποὺ τὸ μάθαμε, διερωτηθήκαμε τί ἰδέα ἄρα γε νἄχη αὐτὸς ὁ «ὑποψήφιος γιὰ τὴν ἀποστολὴ τοῦ αἱρετοῦ καὶ τῆς αὐτοδιοικήσεως!» ποὺ ζητεῖ νὰ ἐκλεγῆ μὲ μπαλιστικία. Ἔτσι ἔστερα ἀπὸ τὸν κ. ἐν Ἀθήναις ὑποψήφιο, ποὺ πῆρε ἀπὸ ὑπάλληλο τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας συστατικὰ στοὺς ἐπιθεωρητές, νὰ κι ὁ κ. ἐν Θεσσαλονίκη ὑποψήφιος μετερχόμενος τὰ ἴδια μέσα. Τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι παράξενο. Οἱ ἄνθρωποι

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΜΑΣ

Τοῦ συναδ. Γ. ΜΑΝΔΗΛΑΡΑ

Κύριε Συνάδελφε,

Παρακολουθήσας, ἀπ' ἀρχῆς τῆς συμπήξεως τῆς Ὁμοσπονδίας μας, τὴν δρᾶσίν της καὶ γνωρίζων καλῶς τὰς συνθήκας τῆς σημερινῆς ὑπάρξεώς της, λαμβάνω τὸ συγαδελφικὸν θάρρος νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχήν σας εἰς δύο πράγματα·

1. Εἶναι ἀνάγκη, κατὰ τὴν προσεχῆ ἐκλογὴν πρὸς ἀνάδειξιν ἀγτιπροσώπου τοῦ κλάδου εἰς τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον, νὰ ψηφίσωμεν ὅλοι μέχρις ἑνός· ἔτσι θ' ἀποδείξωμεν ὅτι ἐνδιαφερόμεθα τὰ μέγιστα διὰ τὴν αὐτοδιοίκησίν μας, τῆς ὁποίας, ὅπως γνωρίζετε, πρώτη ἐφαρμογὴ εἶναι ἡ παραχώρησις τῆς θέσεως τοῦ αἱρετοῦ, καὶ ὅτι ὄντως εἴμεθα ὥριμοι διὰ τὴν εἴσοδόν μας καὶ εἰς τὰ Ἐποπτικὰ Συμβούλια, πρᾶγμα ποὺ εἶναι θεμελιώδους σημασίας διὰ τὴν καλὴν διοίκησιν τῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ διὰ τὴν πρᾶξιν τῶν καλῶς ἐννοουμένων συμφερόντων μας.

2. Ἔχομεν ὅλοι μας καθῆκον ἱερόν, κατὰ τὰς δυσκόλους αὐτὰς ποὺ διέρχεται ἡ Ὀργάνωσίς μας, στιγμὰς νὰ τὴν ἐνισχύσωμεν, **ψηφίζοντες τοὺς ὑποψηφίους, τοὺς ὁποίους ὑπέδειξεν ἡ Ὁμοσπονδία τῆς παρατάσεως τῶν περισσοτέρων ἐπαγγελματικῶν μας συλλόγων.** Οἱ ὑποψήφιοι οὗτοι εἶναι: *1) ὁ Σωτήριος Δαγκλῆς (ταχτικὸς) καὶ 2) ὁ Γ. Ἀποστολόπουλος (ἀναπληρωματικός). Ὁ Σωτ. Δαγκλῆς εἶναι γνωστὸς ἐκ τῆς δράσεώς του κατὰ τὰς γενικὰς συνελεύσεις τοῦ κλάδου,* τῶν ὁποίων ἐπαναλημμένως ἐγένετο πρόεδρος, εἶναι δὲ βέβαιον ὅτι, ὡς αἱρετός, θὰ τιμήση τὸν κλάδον.

Θὰ λάβετε, ἴσως, κ. Συνάδελφε, συστάσεις ὑπὲρ διαφόρων ἄλλων ὑποψηφίων, καθόλου δὲ ἀπίθανον καὶ σεῖς ὁ ἴδιος νὰ διάκεισθε συμ

θ e σ i θ η p o ῦ ν. Ὅλα τὰ μέσα γιαὐτοὺς καλὰ εἶναι.

Η ΤΙΜΩΡΙΑ ΜΑΣ

Ὁ κ. Γιαννικόπουλος γιὰ νὰ μὴ λησμονηθῆ μέσα στὴν περασμένη Θύελλα τῶν ἀντιπάλων του, βρῆκε κι αὐτὸς ἕνα θέμα νὰ κάμη λίγο ντόρο. Αὐτὴ ἡ ἀθλια... διοίκηση τῆς Ὁμοσπονδίας... Θέλετε νὰ μάθετε καὶ γιατί τἄχει μὲ τὴ διοίκηση τῆς Ὁμοσπονδίας; Εἶχε γράψει ἕνα ἄρθρο καὶ τόστειλε νὰ δημοσιευθῆ ὡς πρῶτο μιᾶς σειρᾶς τριῶν ἄρθρων. Τοῦ δόθηκε ἡ ἀπάντηση πὼς θὰ δημοσιευθοῦν, ἀρκεῖ νὰ σταλοῦν καὶ τὰ τρία. Κάθε ἄλλος τί θἔκανε; Θὰ ἔγραφε τέλος πάντων ὅτι εἶχε νὰ γράψη καὶ θὰ τὸ ἔστελνε. Ἀλλὰ ὁ κ. Γιαννικόπουλος ὄχι! Ὑψώνει τὸν δάχτυλον καὶ ἀπειλεῖ: Ἢ θὰ δημοσιεύσετε τὸ πρῶτο καὶ θὰ περιμένετε ἢ ὁ ἄλλος... σταματᾶ τὴ σειρὰ τῶν ἄρθρων μου! Καὶ τὴν ἐσταμάτησε τιμωρῶντας μας ἔτσι μὲ τὴ μέθοδο, ποὺ κάποιος τιμώρησε τὴ γυναῖκα του... Τώρα βγῆκε ἀπὸ τὸν «Ἑρμῆ», νὰ καταγγείλη τὴν... ἀλιτήρια διοίκηση, ποὺ ἔγινε ἡ ἀφορμὴ νὰ κοπῆ στὴ μέση ἡ πνευματικὴ παραγωγή του. Γράφει λοιπόν «... 4) τὸ τελευταῖον ἄρθρον μας ἦτο καὶ εἰς ἡμᾶς ἄγνωστον πότε καὶ πῶς θὰ ἐγράφετο... Τοῦτο ἴσως θὰ ἐγράφετο ἕνα μῆνα μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ πρώτου, ἴσως καὶ ἐν ἐξάμηνον μετ' αὐτήν». Ἀρκετά, σταμάτησε, ἐ κ. Γιαννικόπουλος διακαιολογεῖ τὴν κατηγόριος του κατὰ τῆς διοικήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας.

πραθῶς πρὸς αὐτούς. ***Σᾶς ἐξορκίζω ν' ἀφήσετε κατὰ μέρος τὸ αἴσθημα καὶ νὰ ψηφίσετε μὲ μόνον ὁδηγὸν τὸ ἐπαγγελματικόν μας συμφέρον καὶ τὴν λογικήν, ποὺ μᾶς λέγουν πρῶτον μὲν ὅτι εἶναι ἀρκετὰ τὰ πλήγματα ποὺ κατεφέρθησαν ἐναν ἰον τῆς Ὀργανώσεώς μας, ὡς ὑπαλληλικῆς, διὰ τοῦ τελευταίως ψηφισθέντος νόμου, ὥστε νὰ εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ μεταξύ μας διχόνοια θὰ εἶναι καίριον κατ' αὐτῆς κτύπημα, δεύτερον δέ, ὅτι εἶναι ἔγκλημα, τὴν στιγμὴν ποὺ εἴδαμε κι' ἐπάθαμε νὰ ἑνωθῶμεν, ἀκριβῶς διὰ νὰ ὑπερασπίζωμεν ἀποτελεσματικώτερον τὰ συμφέροντά μας,*** νὰ γίνωμεν πάλιν ἑκατὸ κομμάτια, διὰ νὰ ἱκανοποιηθῇ ἡ φιλοδοξία τοῦ Α ἢ τοῦ Β ὑποψηφίου, μὲ ἀπώτερον ἀποτέλεσμα τὴν ἐξασθένισιν τῆς Ὀργανώσεώς μας, διὰ τῆς κατατμήσεως αὐτῆς εἰς πολλὰς καὶ ἀνισχύρους Ὁμοσπονδίας.

Ὁ ὑποψήφιος τῆς Ὁμοσπονδίας μας πρέπει νὰ ψηφισθῇ ἀπὸ δέκα χιλιάδας συναδέλφων. Τὸ κῦρός του. ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ εἶναι μέγιστον ἐν τῷ Ἐκπαιδευτικῷ νόμῳ, πρᾶγμα ποὺ δὲν θὰ συμβαίνῃ, βέβαια, ἂν κατανεμηθοῦν αἱ ψῆφοι μεταξὺ πολλῶν ὑποψηφίων καὶ ὁ ἐπιτυχὼν ἐκλεγῇ μὲ ὀλίγας ἑκατοντάδας ψήφων.

Μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι θέλετε ἀναγνωρίσει τὴν ὀρθότητα τῶν ἀνωτέρω σκέψεων καὶ θέλετε φροντίσει διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ὑποδεικνυομένων ὑποψηφίων.

Διατελῶ μὲ συναδελφικὴν ἀγάπην
Γ. Μανδηλαρᾶς

ΜΙΑ ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΗ ΛΕΥΚΑΔΑ

Στὶς 5 Ἰουνίου τὸ Βο Δημοτικὸ σχολεῖο Πρεβέζης πῆγε ἐκδρομὴ στὴ Λευκάδα.

Οἱ διδάσκαλοι τῶν δύο σχολείων Λευκάδος μ' τοὺς μαθητές καὶ τὸν ἐπιθεωρητὴ μᾶς ὑποδέχθησαν στὴν προκυμαία καὶ μὲ τὴν ξεχωριστὴ τῶν Λευκαδίων φιλοξενία βρῆκαν τὰ παιδιά μας στὰ σπίτια τους θερμὴ φιλοξενία ὅλο τὸ διάστημα τῆς διημέρους ἐκεῖ παραμονῆς μας.

Αἰσθανόμαστε τὴν ὑποχρέωση νὰ ἐκφράσουμε ἐκ μέρους τῶν μαθητῶν καὶ τῶν διδ)λων τὶς ἄπειρες εὐχαριστίες μας γιὰ τὴν ἀνυπόκριτη φιλοξενία, ἀπὸ τὴν ὁποία ὅλοι μείναμε ἐνθουσιασμένοι.

Ἰδιαίτερες εὐχαριστίες ὀφείλομε νὰ ἐκφράσωμε στὸν Ἐπιθεωρητὴ τῶν δημοτ. Σχολείων κ. Ι. Δημητριάδην γιὰ τὴ συμμετοχή του στὴν ὑποδοχὴ καὶ φιλοξενίαν καὶ τὶ ἐνθουσιωδη λόγια του στοὺς μαθητές μας.

Ἐξ' ὀνόματος διδ)λων καὶ μαθητῶν
Ἰ. Καραδόμης

"ΓΟ ΣΓΡΟΓΓΥΛΟΚΑΘΙΣΜΑ,,

Στὴν ἐγκύκλιο τῆς 22 Μαρτίου ποὺ ἔστειλν ἡ Διοίκηση στοὺς Σ)λλόλους καὶ κάνοντας γνωστὴν τὴν κατάσταση τῆς Ὁμοσπονδίας ζητοῦσε νὰ τῆς ἀπαντήσουν ἂν ἐπιθυμοῦν νὰ γίνῃ ἡ ἔκτακτη Συνέλευση τὸν Ἀπρίλιο ἀπαντήσανε 37 σύλλογοι ἀπὸ τοὺς ὁποίους 31 ΟΧΙ Εἶναι δὲ αὐτοί οἱ: Θεσσαλονίνης, Σερρῶν, Ξάνθης, Ἀμπελιάδος, Καλαβρύτων, Φθιώτιδος, Χίου, Ἰωαννων Κορινθίας, Πρεβέζης, Πατρῶν, Μαγνησίας, Κατερίνης, Σιατίστης, Λέσβου, Μαντινείας, Χανίων, Μεγαρίδος, Σιτείας Σύρου, Ἐδέσης, Ἄρτης, Μεσολογγίου, Θηβῶν, Ναυπακτίας, Περροίας, Ὀλυμπίας, Πειραιῶς, Τριφυλίας. Τὴν ἔκτακτη συνέλευση ἐζήτησαν μόναν 6 σύλλογοι οἱ ἑξῆς: Ἡρακλείου, Ρεθύμνης, Αἰγίου, Κυζίκου, Ἐλασσῶνος, Κομοτινῆς.

ΠΩΣ ΘΑ ΓΙΝΗ Η ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΑΙΡΕΤΟΥ ΜΕΛΟΥΣ

1. Γράψετε σ' ἕνα φύλλο χαρτὶ τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας ἔτσι:

τακτικὸς **ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΔΑΓΚΛΗΣ**
ἀναπληρωματικὸς **Γ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ**

2. Τὸ ψηφοδέλτιο αὐτὸ κλεῖστε το σὲ ἕνα φάκελλο χωρὶς ἐπιγραφή.

3. Τὸ λευκὸ αὐτὸ φάκελλο κλεῖστε τον σὲ ἕνα μεγαλύτερο φάκελλο. Ἐπάνω στὸν ἐξωτερικὸ αὐτὸ φάκελλο γράψετε τὴν ἀκόλουθη ἐπιγραφή:

Ψηφοδέλτιον
(Ὑπογραφὴ ψηφίζοντος δασκάλου)

Δημοτικὸν Σχολεῖον .....

Πρὸς τὸν Κύριον
Πρόεδρον τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου
Εἰς

4. Τὸν κλεισμένον αὐτὸν καὶ σφραγισμένο μὲ τὴ σφραγῖδα τοῦ σχολείου φάκελλο ἢ θὰ τὸν παραδώσετε αὐτοπροσώπως πρὸς τὸν πρόεδρο τοῦ Ἐποπτικοῦ σας συμβουλίου παίρνοντας ἀπόδειξη ἢ θὰ τὸν στείλετε ταχυδρομικῶς μὲ ἀναφορά σας πάλιν ἐπὶ ἀποδείξει.

Ἡ ἀναφορά σας θὰ γράφῃ:

Πρὸς
τὸν Κύριον Πρόεδρον
τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου
Εἰς

Ἀναφορά

Λαμβάνω τὴν τιμὴν ὅπως ὑποβάλω συνημμένως τὸ ψηφοδέλτιόν μου διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ αἱρετοῦ μέλους τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

τοῦ ἢ τῆς .....
δημοδιδασκάλου

Ἐν τῇ 1931

Εὐπειθέστατος
ὁ δημοδιδάσκαλος

ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΠΡΩΤΗ: ***Ἡ παράλειψη ἑνὸς ἀπὸ τοὺς παραπάνω τύπους κάνει τὸ ψηφοδέλτιο ἄκυρο.***

ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΔΕΥΤΕΡΗ: ***Ἡ ἀποστολὴ τῶν ψηφοδελτίων ἀρχίζει ἀπὸ τὶς 20 Ἰουνίου. Ἡ διαλογὴ θὰ γίνῃ τὸ μεσημέρι τῆς 5ης Ἰουλίου. Ψηφοδέλτια, ποὺ θὰ φτάσουν στὰ χέρια τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου ὕστερα ἀπὸ τὸ μεσημέρι τῆς 5 Ἰουλίου, εἶναι ἄκυρα.***

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΗΜΟΔ)ΛΩΝ ΦΛΩΡΙΝΗΣ

Ὁ σύνδεσμος δημ)λων Φλωρίνης καλεῖ Γενικὴ Συνέλευση στὶς 21 Ἰουνίου 1) γιὰ νὰ συζητήσῃ ἐπάνω στὰ θέματα ποὺ ὥρισε ἡ Διοίκηση τῆς Ὁμοσπονδίας γιὰ τὴν ΙΔ Γενικὴ Συνέλευση. καὶ 2) Γιὰ νὰ τροποποιήσῃ τὸ Καταστατικὸ τοῦ συνδέσμου. Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ συσταίνοντας νὰ ψηφισθῇ τὸ ὁμοσπονδιακὸ ψηφοδέλτιο δίνε ὁδηγίες γιὰ τὴν ἐκλογὴ τοῦ αἱρετοῦ ἐκπαιδ. συμβούλου καὶ συνιστᾶ νὰ παρακολουθήσουν ὅλοι τὸ Παιδαγωγικό τους συνέδριο.

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΣΥΣΤΑΣΗ

Οἱ σύλλογοι καὶ οἱ συνάδελφοι τὰ ἐμβάσματά τους στὴν Ὁμοσπονδία καὶ στο Διδ. Βῆμα πρέπει νὰ τὰ διευθύνουν μόνον στὸν ταμία τῆς ὀργανώσεως συνάδελφο: Κ. ΚΑΡΑΔΗΜΑ (Νικηφόρου 3. Ἀθήνας) καὶ ὄχι στὸ ὄνομα τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Γεν. Γραμματέα.

Ο ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΟΜΕΝΟΣ

Ἔγινε δάσκαλος πολὺ σπουδαῖος,
ἀπὸ τὸν Πεσταλότσι πιὸ σοφός.
Μοιάζει σωστὸς φιλόσοφος ἀρχαῖος,
Ξαίρει καὶ τὴν ***ψυχολογία τοῦ παιδός.***

Τὸ βλέμμα του θολό, ἀφηρημένο!
Τὰ πόδια μόλις σέρνονται στὴ γῆ!
Μ' ἀκλόνητος χωρεῖ στὸ πεπρωμένο,
γιατὶ ξαίρει καλὰ ***Εἰσαγωγή.***

Τὸ ***Αἴσθημα*** νεράκι τὸ γνωρίζει.
Ἡ Φαντασία του ψηλὰ πετᾶ.
Στὸ Μόϊμαν μπροστὰ παραμερίζει
καὶ ἀμασία καὶ γουργουρητά.

Ἡ ***Βούληση*** θρονιάζει στὴν ψυχή τουι
στὸ δρόμο ποὺ τοῦ δείχνει προχωρεί.
Κι ἂν πεῖνα βασανίζει τὸ κορμί του
Παράπονο δὲν ἔχει τοῦ Μαρῆ

Τὰ Ἰδεώδη πάντα κυνηγάει,
μπροστά του ***Παίγνιον*** εἶν' ἡ ζωή.
Τὴν ***Κόπωση*** ποτέ του δὲν ψηφάει,
κι' ἂς εἶναι νηστικὸς βράδυ πρωΐ

Σὰ βγῇ καμία νέα θεωρία
στρέφει εὐθὺς ἐκεῖ τὴν ***προσοχή.***
Ποτέ του δὲν ἀφίνει εὐκαιρία·
παντοῦ ζητεῖ πνευματικὴ τροφή.

Κι' ἂν ζῇ μὲ τὸ ***Σχολεῖο Ἐργασίας,***
κι' ἂν ζῇ μὲ τὴν κοιλιά του ἀδειανή.
δὲ νοιώθει τὰ κακὰ τῆς δυστυχίας
γιατὶ τὸν τρέφει ἡ ***ὑποβολή.***

Μὲ ***Διαφέρον*** πάντα συζητάει,
σοφίας εἶν' ἀστείρευτη πηγή.
Ἀκόλουθος κι' ἂν μένει, δὲ μιλάει.
Δὲν τόνε νοιάζει γιὰ ***προαγωγή.***

Τὸ πνεῦμα του πλουτίζει πέρα, πέρα
γιὰ νὰ φωτίσ' αὔριο τὸ παιδί.
Κι' ὁ κόσμος ὅλος θάρθῃ μιὰ ἡμέρα,
«αἰώνια σου ***Μνήμη***» νὰ τοῦ πῇ.

«Ἡ Ζέστη»

ΑΝΔΡΕΟΥ ΧΡ. ΚΑΛΟΓΗΡΑ
Διευθυντοῦ Λ' Δημοτ. Σχολείου Ἀργοστολίου

Τὸ Ξεκούρασμα τοῦ Παιδιοῦ

Μέρος ΙΙ.

Μὲ ἕξη (6) κωμῳδίες, ἐννιά (9) κωμικοὺς διαλόγους, τέσσαρους (4) κωμικοὺς μονολόγους, μὲ ἕνα (1) δρᾶμα παρμένο ἀπὸ τὴ Μικρασιατικὴ καταστροφὴ καὶ μὲ τονισμένα τραγούδια.

Βρίσκεται σ' ὅλα τὰ Βιβλιοπωλεῖα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἔχει δρχ 40.

Τὸ βιβλίο αὐτὸ ἔκαμε θρίαμβο στὶς φετεινὲς σχολικὲς Γιορτὲς καὶ στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ Ἐξωτερικό. Τὸ Ὑπουργεῖο τὸ συστήνει θερμὰ μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 30007 τῆς 11 Ἰουνίου 1930 ἐγκύκλιό του καὶ γιὰ ἐλεύθερο ἀνάγνωσμα.

Ὅσοι πῆραν τὸ βιβλίο, ἂς ποῦνε τὴν ἐντύπωσή τους. 13—20

Δικηγορικὸν Γραφεῖον
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ΚΑΙ
ΑΡΙΣΤ. Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ΝΟΜΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Ἀθῆναι:
Θησέως 12 — Τηλεφ. 57-08.

Ὑποθέσεις δικαστικαί, διοικητικαί, φορολογικαί.

Ἀναλαμβάνει ἐπίσης τὴν ὑπεράσπισιν τῶν κ. κ. Ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν ἐνώπιον τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐν γένει σοβαρὰς ὑποθέσεις ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Παιδείας, ὡς καὶ τὴν διεκπεραίωσιν συνταξιοδοτικῶν ὑποθέσεων,

Συνδρομὲς καὶ ἀτομικὲς ὑποθέσεις στὸ ἄλλο φύλλο.

ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΑΛΤΟΝ

(συνέχεια ἀπ' τὴ 4η σελίδα)

στημα τοῦ Πτολεμαίου τὸ καλούμενον γεωκεντρικὸν καὶ ἀντικατέστησε αὐτὸ διὰ τοῦ κληθέντος Ἡλιοκεντρικοῦ ἢ Κοπερνικείου, ἔτσι καὶ ὁ Dewey βαδίζων εἰς τὰ ἴχνη τοῦ μεγάλου του διδασκάλου Stanley Hall μεταθέτει τὸ κέντρον τῆς ἀγωγῆς, τὸ κέντρον τῆς βαρύτητος τῆς ἐκπαιδεύσεως ἀπὸ τὸν *διδάσκαλον καὶ τὸ βιβ ίον* ἔπου τὸ εἶχεν ἡ παλαιὰ παιδαγωγική, εἰς τὸ *ἴδιον τὸ παιδί*. Μὲ τὴν βάσιν αὐτὴν ἐκ τῆς ὁποίας ἀναχωρεῖ ὁ J. Dewey ἀναπτύσσει τὴν νέαν του θεωρίαν τῆς ἀγωγῆς, *γενετικῶς, λειτουργικῶς* καὶ *κοινωνικῶς*. Εἶναι ἀνάγκη νὰ χαρακτηρίσω δι' ὀλίγων τοὺς ὅρους, τούτους. *Γενετική* εἶναι ἡ παιδαγωγικὴ ἥτις στηρίζεται καὶ πιστεύει εἰς τὴν ἐξέλιξιν τὴν ἐσωτερικὴν τοῦ ψυχικοῦ βίου τοῦ παιδιοῦ δηλ. τὴν αὐτοεξέλιξιν καὶ οὐχὶ εἰς τὴν διαπαιδαγώγησιν ἐκ τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιδράσεως καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καταναγκασμοῦ. Ἔτσι θεμελιώνομεν τὴν ἀγωγὴν τοῦ παιδιοῦ εἰς τὰς ἐμφύτους τάσεις του καὶ ἀκολουθοῦντες τὴν φύσιν αὐτοῦ παρασκευάζομεν τὴν εὐνοϊκωτέραν ἀτμόσφαιραν εἰς τὸ ἄνθισμά της, ἐν πλήρει ἐλευθερίᾳ τῆς γενετικῆς του προδιαθέσεως. Ἡ ἐπέμβασίς μας εἶναι ἡ *μαιευτική* τοῦ Σωκράτους . . . *Λειτουργική* εἶναι ἡ παιδαγωγικὴ ἥτις παραδέχεται ὅτι αἱ ψυχικαὶ δυνάμεις καὶ ἐνέργειαι τοῦ παιδιοῦ εἶναι βιολογικαὶ λειτουργίαι ἔχουσαι σκοπὸν νὰ ὑπηρετήσοῦν τὴν ζωήν του καὶ τὰν ἀνάγκας του. Τὸ ἔργον ἄρα τοῦ παιδαγωγοῦ εἶναι νὰ ρυθμίσῃ τοιουτοτρόπως τὴν διδασκαλίαν του ὥστε ἡ προσφερομένη διδακτικὴ ὕλη εἰς τὸ παιδὶ νὰ ἐναρμονίζεται μὲ τὰς ἀνάγκας του, μὲ τὰς ἐπιθυμίας καὶ ἐνδιαφερόντά του, ἐκεῖνα δηλ. τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὴν οὐσίαν τῆς ψυχῆς τοῦ παιδιοῦ καὶ κατὰ συνέπειαν αἱ γνώσεις τοῦ παιδιοῦ δέον νὰ συνοδεύουν αὐτὸ ὡς ζωντανοὶ ὁδηγοὶ μέσα εἰς τὴν λεωφόρον ποὺ κινεῖται ἐξελισσόμενον πρὸς μίαν ἀνωτέραν καὶ ὁλονὲν πληρεστέραν ζωήν. Ἡ τρίτη πλευρὰ τῆς παιδαγωγικῆς θεωρίας τοῦ Dewey εἶναι σφιχτὰ συνδεδεμένη μὲ τὴν *λειτουργικὴν* καὶ τὴν συμπληρώνει εὐρύτερον. Ἐὰν ὁ ἄνθρωπος εἶναι κοινωνικὸν ζῶον, ποῦ ἄλλοῦ παρὰ εἰς τὸ σχολεῖον πρέπει διὰ νὰ προπαρασκευασθῇ διὰ νὰ γίνῃ χρήσιμον ὄργανον τοῦ μεγάλου Κοινωνικοῦ ὀργανισμοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον φυσικῶς ἀνήκει; Ὁ Dewey εἰς τὸ ἔργον του εἰδικῶς «School and Society» καὶ εἰς ἄλλας συναφεῖς μελέτας πραγατεύεται τὰ τῆς κοινωνικῆς ἀποστολῆς τοῦ σχολείου μὲ τὴν ὁποίαν εἶναι ἐμποτισμένον ὅλον τὸ παιδαγωγικόν του σύστημα. Ὁ Dewey συνιστᾶ «τὰς κοινότητας ἐν μικρογραφίᾳ, τὰς ἐμβρυώδεις κοινωνίας» μέσα εἰς τὸ σχολεῖον δι' ὃ καὶ κάθε δρᾶσις τοῦ μαθητοῦ θὰ ἔχῃ κέντρον τὴν Κοινότητα. τὴν σχολικήν. Ἡ συνεργασία, ἡ ἀλληλοβοήθεια, ἡ πειθαρχία, ἡ εὐθύνη τοῦ μαθητοῦ ἀπορρέει ἐκ τῆς ἰδέας αὐτῆς τῆς μικρογραφημένης Κοινότητος, ἥτις θὰ προετοιμάσῃ τὸν τρόφιμον διὰ τὴν κονίστραν τῆς πραγματικῆς ζωῆς καὶ τῆς μεγάλης Κοινωνίας. Ὁ Dewey δὲν ὑπῆρξε ὅμως μόνον θεωρητικὸς φιλόσοφος τῶν ἀρχῶν τῆς παιδαγωγικῆς, ἀλλὰ καὶ ἄνθρωπος τῆς πράξεως. Ἵδρυσε πειραματικὸν σχολεῖον τῷ 1896—μὲ τὴν πραγματικὴν ἔννοιαν τῆς λέξεως—τὸ University Elementary School τοῦ Σικάγου ὅπου οἱ διδάσκαλοί του εἰργάσθησαν μὲ ὁμάδας μαθητῶν ἐχόντων τὴν ἰδίαν ψυχικὴν ὁμοιογένειαν, τὴν αὐτὴν πνευματικὴν ἰδιοφυΐαν, τὴν ἰδίαν κατεύθυνσιν τῶν ἐνδιαφερόντων, τὴν ἰδίαν ταχύτητα εἰς τὴν διανοητικὴν ἐργασίαν, μὲ μίαν λέξιν τὴν ἰδιάζουσαν ἀτομικὴν προσωπικότητα τῶν μαθητῶν. Ἡ σχολικὴ Κοινωνικὴ ζωὴ τῶν μαθητῶν καὶ διδασκάλων ἐπλαισίωνε τὸ ὅλον ἔργον καὶ ἡ ἐπιτυχία τοῦ σχολείου ὡς καὶ ἡ πειραματικὴ ἐπαλήθευσις τῶν θεωριῶν τοῦ Dewey ὁ πήρξαν ἀναμφισβήτητοι.

Μετὰ τὰ εἰρημένα τὰ ὁποῖα ἀτυχῶς ἐπεξετάθησαν περισσότερον τοῦ δέοντος—εἶναι εὔκολον, ἐὰν ἐνθυμηθῶμεν τὰς τρεῖς βασικὰς ἀρχὰς τοῦ Δαλτωνείου συστήματος, ἤτοι πρῶτον τὴν ἐλευθέραν ἀτομικὴν αὐτοδιδασκαλίαν, δεύτερον τὴν εἰς ἑαυτὸν ἀτομικὴν εὐθύνην τοῦ διδασκομένου καὶ τρίτον τὴν Κοινοτικὴν ζωὴν τῶν μαθητῶν, εἴνε λέγω, εὔκολον νὰ ἀναγνωρίσωμεν τὰς ἀρχὰς ταύτας ἐγκατεσπαρμένας εἰς τὰς παιδαγωγικὰς ἰδέας καὶ ἀντιλήψεις παλαιῶν καὶ νέων φιλοσόφων περὶ ὧν σύντομον μνείαν ἔκαμα ἐν τοῖς προηγουμένοις. Τοῦτο ὅμως δὲν ἐλαττώνει ποσῶς τὴν ἀξίαν καὶ τὴν δημιουργικότητα τῆς μίας Πάρκχερστ, ἐνῷ τοὐναντίον ἐξαίρει τὸν ζῆλον καὶ τοὺς ἀξιοθαυμάστους ἀγῶνας αὐτῆς ἵνα προσαρμόσῃ τὰς κατακτήσεις τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς ἐπιστήμης πρὸς τὰς ἀνάγκης ἑνὸς ἱδρύματος—Παιδαγωγείου, καὶ νὰ ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴν τῶν ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν τοῦ Ἀτλαντικοῦ Παιδαγωγικῶν κύκλων καὶ Κοινωνικῶν ὀργανώσεων.

***

Ἂς ἴδωμεν τώρα—μετὰ τὰς ἀνωτέρω γενικὰς ἀρχὰς—ἐκ τοῦ πλησίον τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν εἰς τὴν καθημερινὴν ζωὴν τοῦ Σχολείου. Καὶ πρῶτον πῶς γίνεται ἡ ἐλευθέρα ἀτομικὴ αὐτοδιδασκαλία τοῦ μαθητοῦ; Κάθε μαθητὴς ὡς γνωστόν, ἔχει ὡρισμένην ὕλην νὰ ἐκμάθῃ μέσα εἰς τοὺς 9 σχολικοὺς μῆνας ἀπὸ 8—10 κύρια μαθήματα καὶ ἄλλα τινὰ δευτερεύοντα (τεχνικὰ κ.λ.π.). Ἡ ὕλη αὐτὴ ὅλη ἑνὸς ἑκάστου μαθήματος ὑποδιαιρεῖται ἀπὸ τὰς ἀρχὰς ἑκάστου σχολικοῦ ἔτους εἰς 9 μεγάλας ὑποδιαιρέσεις, κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν σχολικῶν ἐργασίμων μηνῶν καὶ τὸ ποσὸν τῆς ὅλης ἑκάστης ὑποδιαιρέσεως ἤτοι τὸ ἓν ἕνατον εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστου μηνὸς δίδεται γραπτῶς ὑπὸ τοῦ διδασκάλου εἰς ἕκαστον μαθητὴν ὅστις ἀναλαμβάνει ἑκουσίως τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μάθῃ αὐτὸ τὸ ἓν ἕνατον τῆς ὅλης ἑκάστου τῶν 8 – 10 μαθημάτων ἐντὸς τῶν 20 ἐργασίμων ἡμερῶν ἑκάστου μηνός. Τὸ ποσὸν τῆς ἐκμαθητέας ὅλης λέγεται *θέμα* (Assignment) καὶ ἡ ὑποχρέωσις τοῦ μαθητοῦ νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ἔργον λέγεται «Contract jad» δηλ. *συμφωνητικὸν ἐργασίας*. Ὡς βλέπετε εὑρισκόμεθα εἰς τὴν κοινωνικὴν σφαῖραν τοῦ ἐργοδότου καὶ τοῦ ἐργάτου. Ἐργοδότης εἶναι ὁ διδάσκων, ἐργάτης εἶνε ὁ μαθητής. Τὴν ἐργασίαν του αὐτὴν ὁ μαθητής, τὴν ἐκμάθησιν τοῦτέστι τῆς ἀναλόγου ὅλης δι' ἕκαστον μῆνα, εἶναι ἀπολύτως ἐλεύθερος νὰ κάμῃ ὅπως θέλει καὶ μὲ τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ χρόνου (Budgeting time) τῶν 20 ἡμερῶν καὶ τῶν 60 ὡρῶν[1] ἃς ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν του. Τάξεις μὲ τὴν εἰκόνα ποὺ ἔχομεν ὅλοι εἰς τὸν νοῦν μας δὲν ὑπάρχουν, οὔτε ὡρολόγια προγράμματα, οὔτε διδασκαλία διδασκάντων καὶ ἀκρόασις μαθητῶν (recitations). Ὑπάρχουν ἰδιαίτερα ἐργαστήρια (Laboratory roms) —ἐγὼ θὰ τὰ ὠνόμαζα καλύτερον Φροντιστήρια—δι' ὅλα τὰ μαθήματα, ἐφωδιασμένα μὲ τὰ μέσα ποὺ θὰ χρειάζωνται οἱ μαθηταὶ διὰ τὰς ἀτομικὰς μελέτας των. Τὸ φροντιστήριον π.χ. τῆς Γεωγραφίας θὰ ἔχῃ τὴν εἰδικήν του βιβλιοθήκην μὲ ὅλα τὰ ἀπαραίτητα βιβλία, λεξικά, περιοδικά, πηγάς, (reference books) χάρτας, εἰκόνας, σφαῖρας καὶ ἄλλα βοηθήματα κ.λ.π. Τὸ Φροντιστήριον τῆς Ἱστορίας θὰ ἔχῃ πολλὰς ἱστορίας ὅλων τῶν περιόδων, Μονογραφίας, ἱστορικοὺς χάρτας, εἰκόνας ἱστορικὰς καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς διὰ κάθε Φροντιστήριον. Ἐντὸς ἑκάστου Φροντιστηρίου εὑρίσκεται ὁ εἰδικὸς καθηγητὴς ἑκάστου μαθήματος π.χ. τῆς ἱστορίας, τῆς Ἑλλην. γλώσσης, τῆς Φυσικῆς, τῆς Ἀγγλικῆς καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Οἱ μαθηταὶ παραλαμβάνοντες, ὡς εἶπον, τὴν οἰκείαν ὅλην ἑκάστου μαθήματος κατὰ τὴν ἀρχὴν ἑκάστου μηνὸς κανονίζουν εἰς ποῖον Φροντιστήριον θέλουν νὰ ἐργασθοῦν καὶ ὅπου θὰ εὕρουν τοὺς συνταξιώτας των ἀσχολουμένους εἰς τὸ ἴδιον θέμα μεθ' ὧν καὶ θὰ συνεργάζωνται, θὰ συζητοῦν ἡσύχως, καὶ θὰ ἀλληλοβοηθῶνται.

Ἐννοεῖται ὅτι εἰς τὸ αὐτὸ Φροντιστήριον τῆς Ἱστορίας π. χ. δυνατὸν νὰ εὑρίσκωνται μαθηταὶ ἀπὸ ὅλας τὰς τάξεις ποὺ διδάσκονται ἱστορίαν, ἀλλὰ κάθε μαθητὴς ἔχει ὡρισμένην θέσιν νὰ *ἐργάζεται καὶ νὰ συζητῇ ἥσυχα μὲ τοὺς συναδέλφους* του. Ἕκαστος μαθητὴς δύναται νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ φροντιστήριον ἐν ᾧ ἐργάζεται ὅταν θέλῃ καὶ νὰ μεταβῇ νὰ συνεχίσῃ τὴν ἐργασίαν του εἰς ἄλλο καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Ὁ ἴδιος εἶναι κύριος τοῦ χρόνου του καὶ τῆς μεθόδου τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐργασίας του καὶ δὲν ἔχει νὰ δώσῃ λόγον εἰς κανένα. Τὰς τρεῖς περιόδους τῆς πρωΐας δαπανᾷ ὁ μαθητὴς εἰς τὴν μελέτην ἐντὸς τοῦ φροντιστηρίου, ἐνῷ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας τὰς περνᾷ εἰς χειροτεχνικὰς ἐργασίας, εἰς καλλιτεχνικὰς ἀπασχολήσεις (μουσικὴν ζωγραφικὴν ἰχνογραφίαν κλπ.), εἰς ἀσκήσεις φυσικῆς ἀγωγῆς, παιδιάς, ἐκδρομάς, καὶ λοιπὰ κέντρα τῆς Κοινοτικῆς σχολικῆς ζωῆς. Πρὶν ἢ ἀρχίσῃ ἡ πρωϊνὴ φροντιστηριακὴ ἐργασία καὶ μετὰ τὴν συνήθη συγκέντρωσιν τῶν μαθητῶν εἰς προσευχὴν (Assembly) 15 λεπτὰ θὰ δαπανῶνται ἵνα οἱ μαθηταὶ ἐπικοινωνήσωσι, ἐὰν ἔχωσιν ἀνάγκην μετὰ τοῦ διδασκάλου των ἐπὶ τοῦ μαθήματος δι ὃ θὰ ἐργασθοῦν μόνοι των κατόπιν ἐν τῷ φροντιστηρίῳ. Οἱ εἰδικοὶ διδάσκαλοι λέγονται *σύμβουλοι* τῶν μαθητῶν (Advisers) καὶ εἶναι ἀνάλογοι, τὸν ἀριθμὸν πρὸς τὰς ὁμάδας τὰς ἐργαζομένας ἐν τοῖς φροντιστηρίοις. Οἱ σύμβουλοι-διδάσκαλοι ἑκάστης ὁμάδος εἶναι ὄνομα καὶ πρᾶγμα τοιοῦτοι καὶ εὑρίσκονται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν μαθητῶν πρὸς καθοδήγησιν αὐτῶν, ὁσάκις ζητηθοῦν πρὸς τοῦτο. Κατὰ τὸ τέλος ἑκάστης πρωϊνῆς τριώρου ἐργασίας ἑκάστη ὁμὰς συνέρχεται εἰς συζήτησιν κοινὴν μετὰ τοῦ συμβούλου διδασκάλου ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἡμερησίας μελέτης, προβάλλονται τὰ ἐκκρεμῆ προβλήματα τῆς ἀνὰ χεῖρας σπουδῆς, ὑποβάλλονται ἐρωτήσεις, ἀκούονται τὰ ἀποτελέσματα τῶν κατὰ μέρος ἐρευνῶν καὶ διὰ κοινῆς συμβολῆς καὶ συνεργασίας ὅλων τῶν μελῶν τῆς ὁμάδος (Group conference) ἐκκαθαρίζονται ὅλα τὰ ἀπαντηθέντα μέχρι τοῦδε ἐμπόδια εἰς τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ ὡρισμένου θέματος καὶ νέος ζῆλος καὶ ἄμιλλα νέα πρωτοβουλία καὶ αὐτενέργεια ἀνάπτεται εἰς τὰ στήθη τῶν ὁμάδων διὰ νὰ συνεχίσουν καὶ νὰ ἀποτελειώσουν τὴν ἐργασίαν των. Κατὰ τὴν ὁμαδικὴν ταύτην συνεργασίαν τῆς τάξεως, ἥτις διαρκεῖ συνήθως 45' λεπτὰ ὁ διδάσκαλος-σύμβουλος σημειώνει εἰς ὡρισμένον ἔντυπον δελτίον τὴν πρόοδον ἑκάστου μαθητοῦ ἐν τῷ θέματι εἰς ὃ ἠσχολήθη τὴν ἡμέραν ἐκείνην· ἐκ τῶν ἀτομικῶν ἡμερησίων δελτίων ἑκάστου μαθητοῦ ἀποτελεῖται τὸ γενικὸν του δελτίον τῆς προόδου ἑκάστης ἑβδομάδος καὶ συνεπῶς ἑκάστου μηνὸς καθὼς ἐπίσης καὶ ὅλης τῆς τάξεως ὁμοῦ· ἔχει δὲ πρὸς τούτοις ἕκαστος μαθητὴς καὶ ἰδιαίτερον ἰδικόν του δελτίον ἔνθα σημειώνει ὁ ἴδιος τὴν πρόοδον εἰς ἕκαστον μάθημα, καθ' ἡμέραν καὶ καθ' ἑβδομάδα καὶ κανονίζει ἀναλόγως τὸν χρόνον του τῆς μελέτης ἵνα κατορθώσῃ εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ συμβολαίου ἐργασίας τὸ ὁποῖον ἔχει ὑπογράψει.

Ἐὰν τώρα ἕνας μαθητὴς συμπληρώσῃ ἐνωρίτερον τοῦ μηνὸς τὰ τμήματα τῆς μηνιαίας του ἐργασίας, ὡς εὐφυέστερος καὶ δραστηριώτερος, καὶ ἀφοῦ ὑποβάλῃ τὴν ἐργασίαν του εἰς τὸν ἔλεγχον τοῦ διδασκάλου του, δύναται νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ἐργασίαν τοῦ δευτέρου μηνὸς ἢ νὰ ἀσχοληθῇ ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ διδασκάλου του εἰς νέαν εὐρυτέραν καὶ βαθυτέραν μελέτην ἑνὸς θέματος δι ὃ ἐνδιαφέρεται περισσότερον (π. χ. ἱστορίαν, Μαθηματικά, Φυσικὰ κτλ.) Ἐπ' οὐδενὶ ὅμως λόγῳ ἐπιτρέπεται ἐὰν δὲν ἔχῃ συμπληρώσει τελείως ὅλα τὰ ὁρισθέντα τμήματα τῆς μηνιαίας ἐργασίας του νὰ ἀναλάβῃ ἐργασίαν τοῦ δευτέρου μηνός. Ὁ βραδὺς ἐξ ἄλλου μαθητὴς κάμνει ὅ,τι ἠμπορεῖ καὶ δὲν εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ τρέχῃ ἀσθμαίνων ὀπισθεν τοῦ ταχέως δρομέως, οὔτε πάλιν οὗτος εἶναι ἠναγκασμένος ἐξ οἴκτου συναδελφικοῦ νὰ ἀναμένῃ καὶ τὸν βραδυποροῦντα. Ἕκαστος ἐργάζεται ἀναλόγως τῆς ἱκανότητός του καὶ φθάνει ταχύτερον ἢ βραδύτερον εἰς τὸ τέρμα. Οὕτως ὁ ταχὺς καὶ εὐφυὴς μαθητής, δύναται νὰ κάμῃ τὴν ἐργασίαν δύο σχολικῶν ἐτῶν εἰς ἕν, καὶ ὁ βραδὺς τὴν ἐργασίαν τοῦ ἑνὸς ἔτους εἰς δύο, χωρὶς ὁ ἕνας νὰ ἐνοχλῇ τὸν ἄλλον εἴτε μὲ τὴν ὑπερβολικὴν ταχύτητά του εἴτε μὲ τὴν ὑπερβολικὴν βραδύτητά του.

(Ἡ συνέχεια στὸ ἄλλο)

1. Ἕκαστος μὴν ὑπολογίζεται ἔχων 20 ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ἐξ ἑκάστης ἡμέρας ὁ μαθητὴς χρησιμοποιεῖ 3 ὥρας διὰ τὰς σπουδάς του τὰς θεωρητικάς.

Ὑποστηρίζετε τὸ «Διδασκαλικὸν Βῆμα»

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗ ΣΕ ΔΡΑΣΗ

ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΘΗΚΕ ΚΑΙ Ο ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΔ. ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

'Από μερικὰς περιφέρειες τῆς ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης μᾶς καταγγέλλουν ὅτι ὁ τόπος ἐκεῖ γέμισε ἀπὸ μπιλιετάκια, συστατικὰ καὶ παρακλήσεις ἐνὸς πρώην ἐπιθεωρητῆ τους ὑπὲρ τοῦ ὑποψηφίου Μίγκου. Οἱ συνάδελφοι, ποὺ μᾶς κάνουν γνωστὲς τὶς ἐνέργειες αὐτές, ἐκφράζουν τὴν κατάπληξή τους καὶ τὴν ἀγανάκτησή τους γιὰ τὸν τρόπο, ποὺ ὁ κ. Μίγκος ζητεῖ νὰ ἀποσπάση μὲ ἠθικὴ βία μερικοὺς ψήφους ἀπὸ τὸν κλάδο παρὰ τὴ θέλησή του. Διαδίδεται μάλιστα ὅτι ὁ ἐν λόγῳ ἐπιθεωρητὴς χρησιμοποιεῖται καὶ γενικώτερα σὲ ἐνέργειες ἀντιμοσπονδιακές.

Οἱ συναδελφικοὶ κύκλοι τῆς Θεσσαλονίκης ἀποδίδουν τὶς ἐνέργειες αὐτὲς γιὰ τὴν ἐκλογὴ τοῦ κ. Μίγκου σὲ πρωτοβουλία πολιτευτῶν Φιλελευθέρων, οἱ ὁποῖοι τὸν θεωροῦν δικό τους ἄνθρωπο καὶ εἶναι βέβαιοι πὼς θὰ εἶναι πρόθυμο ὄργανό τους μέσα στὸ Ἐκπαιδευτικὸ Συμβούλιο. Στὴν ἴδια πρωτοβουλία ἀποδίδονται καὶ οἱ ἐπιθεωρητικὲς ἐνέργειες κατὰ τῆς Διό. 'Ο μοσπονδίας ποὺ προαναφέραμε.

Σχετικὰ μᾶς διαβιβάστηκε ἀντίτυπο μιᾶς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Λαγουμιτζάκη ἐπιθεωρητοῦ Θεσσαλονίκης, ποὺ ἐστάλη πολυγραφημένη καὶ ὡς δημόσιο ἔγγραφο σὲ διάφορες περιφέρειες.

Τὴν ἀναδημοσιεύομε γιατὶ δείχνει πῶς χρησιμοποιεῖται ἡ δημοσία ὑπηρεσία γιὰ νὰ νοθεύσουν οἱ ἐκλογὲς τῶν αἱρετῶν καὶ νὰ ἐπικρατήσουν πρόσωπα τῆς Λέσχης τῶν φιλελευθέρων.

'Αγαπητὲ κ. ..

Σᾶς ἀποστέλλω τὴν προκήρυξιν τοῦ ὑποψηφίου ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλου κ. Μίγγου καὶ τὴν τοιαύτην τῆς ὀργανωτικῆς 'Επιτροπῆς(!;)τῶν ὁ)λων Θεσσαλονίκης καὶ σᾶς παρακαλῶ ὅπως φροντίσητε νὰ ψηφισθῇ τὸ ψηφοδέλτιον Μίγγου—Γραφάκου. Αἱ περιστάσεις καὶ αἱ συνθῆκαι, ὑφ' ἃς εὑρισκόμεθα, ἐπιβάλλουν ὅπως ὁ Κλάδος ἀκολουθήσῃ συντηρητικὴν πολιτικὴν διότι ἀπεδείχθη πῶς αἱ ἀκρότητες τὰς ὁποίας ἠκολούθησαν οἱ ἐν 'Αθήναις ἔβλαψαν πολύ. "Ας δοκιμασθοῦν καὶ ἄλλοι μὲ τὴν πολιτικὴν τῆς συντηρητικότητος(!!) Τὴν σύστασιν κάμνω ἐνδιαφερόμενος διὰ τὸν κλάδον καὶ ὄχι διὰ τὰ πρόσωπα.

Φιλικώτατα

Κ. Λαγουμιτζάκης.

Οἱ συναδελφικοὶ κύκλοι Θεσσαλονίκης, Κοβάλας, 'Αλεξανδρουπόλεως, ὅπου κυρίως ἐκυκλοφόρησε αὐτὸ τὸ γράμμα ἐσχολίασαν πολὺ τὴν ἐνέργεια αὐτὴ τοῦ κ. Λαγουμιτζάκη καὶ τὴν προθυμία, μὲ τὴν ὁποίαν υἱοθέτησε κακοήθεις συκοφαντίες παρὰ τῆς διαφεύσεις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.

Μὲ ὅλες αὐτὲς τὶς ἠθικὲς πιέσεις καὶ ἐνέργειες οἱ συνάδελφοι, καθὼς μᾶς βεβαιώνουν ἀπὸ παντοῦ, μένουν ἀκλόνητοι καὶ πιστοὶ στὴν 'Ομοσπονδία καὶ ἐργάζονται γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ ψηφοδελτίου. «Οἱ τωρινὲς ἐνέργειες τοῦ κ. Λαγουμιτζάκη, μᾶς γράφουν ἀπὸ τὴ Θράκη, γιὰ νὰ ψηφίσωμε τὸ Μίγκο, θάχουν τὸ ἴδιο ἀκριβῶς ἀποτέλεσμα, ποὺ εἶχαν καὶ οἱ προγενέστερες ὅμοιες, ποὺ ἀποβλέπανε νὰ τὸν ὑποψηφίσωμε ὡς ὑποψήφιο. Πρόσωπα ποὺ δὲν σκοπεύουν νὰ ὑπηρετήσουν τὸν κλάδο, ἀλλὰ τὴν κομματικὴ συναλλαγὴ ἐμεῖς οὔτε τὰ ὑποδεικνύομε γιὰ ὑποψηφίους οὔτε τὰ ψηφίζομε γιὰ αἱρετούς».

ΟΙ ΜΑΝΟΥΒΡΕΣ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΑΝΤΙΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΟ ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ ΚΑΙ ΟΙ ΝΕΕΣ ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΕΣ, ΠΟΥ ΕΦΕΥΡΕΘΗΚΑΝ

Μετὰ τὸ σύλλογο Κατερίνης, ποὺ, ὅπως γράψαμε στὸ περασμένο φύλλο, ἀποδοκιμάζει τὴν ἀντιπειθαρχικὴ στάση τοῦ κ. Μίγκου καὶ δηλώνει ὅτι θὰ ὑποστηρίξη τῆς 'Ομοσπονδίας τὸ ψηφοδέλτιο, ὁ σύλλογος Ξάνθης μὲ ἔγγραφό του δηλώνει κι αὐτὸς ὅτι θὰ ὑποστηρίξῃ τὸ ψηφοδέλτιο τῆς 'Ομοσπονδίας

Πρέπει νὰ σημειωθῆ ὅτι ὁ σύλλογος Ξάνθης εἶναι ὁ μόνος ἀπὸ τοὺς 4 συλλόγους ποὺ ὑποδείξανε τὸν κ. Μίγκο, ὁ ὁποῖος τὸν ἐπρότεινε ἐγκαίρως καὶ τὴ δεύτερη φορά. Στὸ ἔγγραφό του ὁ σύλλογος Ξάνθης ἐξηγεῖ ὅτι ἡ ὑπόδειξη καὶ στὶς δυὸ φορὲς ἔγινε μὲ τὴν προϋπόθεση νὰ ὑποδειχθῆ ὁ κ. Μίγκος ἀπὸ τὴν πλειοψηφία τῶν συλλόγων. ἄλλως ὁ σύλλογος Ξάνθης θὰ ὑποστήριζε τὸ ψηφοδέλτιο τῆς πλειοψηφίας, ὅπως καὶ θὰ κάμη.

'Εν τούτοις μέλες τῆς δηλώσεις αὐτὲς τῶν συλλόγων, καθὼς καὶ ὁμάδων καὶ συναδέλφων, ποὺ σὲ ἄλλη στήλη δημοσιεύομε, ἡ κίνηση στὰ παρασκήνια ἐξακολουθεῖ δραστήρια μὲ βάση «τὴ συνενόηση τῶν διαφόρων ὑποψηφίων γιὰ ἑνιαία ἐμφάνιση κοινοῦ ψηφοδελτίου».

Τὴν ἰδέα αὐτὴ νὰ ἑνωθοῦν οἱ διάφοροι ὑποψήφιοι «γιὰ νὰ πολεμηθῆ εὐκολώτερα καὶ κυριολεκτικὰ νὰ κατασκραωθῆ» τὸ ψηφοδέλτιο τῆς ὁμοσπονδίας, ὅπως εἶναι γνωστὸ τὴν ἔρριξε ὁ κ. 'Αλεΐζος ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀποτυχία τῆς ἀπόπειρας, ποὺ ἔγινε μὲ τὸ συνάδ. Ντεγιάννη.

'Από τότε οἱ συνεννοήσεις αὐτὲς ἐξακολουθοῦσαν ὡς τὶς τελευταῖες ἡμέρες ὁπότε καὶ φαίνεται πὼς ἐπραγματοποιήθηκε ἐπὶ τέλους ἡ συμφωνία. Σύμφωνα μαὐτὴν τὸ ἀντιμοσπονδιακὸ ψηφοδέλτιο καταρτίστηκε ὁριστικὰ πλέον μὲ τὸ Γραφάκο τακτικὸ καὶ τὸ Μίγκο ἀναπληρωματικό.

ΕΝΑ ΝΕΟ ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΚΟ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Κατόπιν τῆς συμφωνίας αὐτῆς καὶ ὕστερα ἀπὸ συνεννόηση μεταξὺ Μίγκου καὶ Γραφάκου, δόθηκε στὸν τύπο ἡ ἀκόλουθη πληροφορία, ποὺ δὲν τὴ δημοσίευσε παρὰ μόνον ἡ «'Εσπερινὴ» τῆς 13 'Ιουνίου. Τὴν ἀναδημοσιεύομε αὐτολεξεὶ ὁλόκληρη γιὰ νὰ ἰδῆ ὁ κλάδος ὡς ποιὸ βαθμὸ μπορεῖ νὰ φθάση τὸ συκοφαντικό τους παραλήρημα.

«Κατόπιν καταγγελιῶν ἐκ Θεσσαλονίκης, κατεσχέθησαν ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα ἀρχῶν πλεῖστα «κόκκινα» ψηφοδέλτια, φέροντα τὸ ὄνομα τοῦ ὑποψηφίου Δαγκλῆ διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ αἱρετοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβούλου τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Τὰ ψηφοδέλτια ταῦτα ἔθεσεν εἰς κυκλοφορίαν ἀπὸ ἡμερῶν ἡ ἐνταῦθα διδασκαλικὴ ὁμοσπονδία, ἥτις ἐξακολουθεῖ λειτουργοῦσα καὶ παρὰ τὸν νόμον. Εἰς τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Νικηφόρου γραφεῖα της συνέρχονται καθ' ἑσπέραν οἱ κομμουνισταὶ δημοδιδάσκαλοι, ἵνα συντονίσουν τὰς προσπαθείας των. Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις διδασκαλικοὶ σύλλογοι ἐπέστρεψαν εἰς τοὺς ἐπιθεωρητὰς τὰ κόκκινα ψηφοδέλτια, ἀρνηθέντες τὴν κύρωσίν των. 'Επίσης καὶ ὅλοι οἱ συντηρητικοὶ δημοδιδάσκαλοι ἀνταλλάσσουν σκέψεις διὰ τὴν ἐκλογὴν ἐνὲς ἐκ τῶν συντηρητικῶν δημοδιδασκάλων εἰς τὴν θέσιν τοῦ αἱρετοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβούλου.

Τὸ ψηφοδέλτιον τῶν συντηρητικῶν δημοδιδασκάλων εἶναι Γραφάκος τακτικὸς καὶ Μίγγος ἀναπληρωματικός.

Πλεῖστα κόκκινα ψηφοδέλτια παρεδόθησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας».

Περιττὸ νὰ σημειώσωμε πὼς οὔτε «κόκκινα» ἢ μὴ κόκκινα ψηφοδέλτια κατασχέθηκαν, οὔτε «καθ' ἑσπέραν οἱ κομμουνισταὶ συνέρχονται στὰ γραφεῖα τῆς 'Ομοσπονδίας», οὔτε ἐπαρχιακοὶ σύλλογοι ἐπέστρεψαν εἰς τοὺς ἐπιθεωρητὰς κλπ.», οὔτε στὸ ὑπουργεῖο Παιδείας «παρεδόθησαν» ψηφοδέλτια. Φυσικὰ ὅλα αὐτὰ εἶναι παραληρήματα χαρακτηριστικὰ πάντοτε τῆς ἠθικότητος τῶν μέσων, μὲ τὰ ὁποῖα ζητοῦν οἱ συνεργαζόμενοι ὑποψήφιοι νὰ ἐπιβληθοῦνε στὸν κλάδο παρὰ τὴ θέλησή του.

'Η ὑποχώρηση τοῦ κ. Μίγγου, ὁ ὁποῖος δέχεται τώρα ἀκόμη καὶ τοῦ ἀναπληρωματικοῦ τὴ θέση, ποὺ τὴν ἀπέκρουσε μέ ὕβρεις, ὅταν μὲ βάση τὶς ὑποδείξεις τῶν 4 συλλόγων τοῦ τὴν πρότεινε ἡ Διοίκηση τῆς 'Ομοσπονδίας, φαίνεται ὅτι ὀφείλεται στὶς ἀποκηρύξεις ποὺ τοῦ ἔγιναν στὸ μεταξύ.

Δημοσιεύοντας τὶς παραπάνω πληροφορίες μας ἀπὸ καθῆκον εἰδησεογραφικό, ὀφείλουμε νὰ προσθέσωμε πὼς σύμφωνα μὲ ἄλλες πληροφορίες οἱ συνεννοήσεις αὐτὲς γιὰ τὸν καταρτισμὸ κοινοῦ ψηφοδελτίου ναυαγήσανε ἐντελῶς, γιατὶ προσκρούσανε στοὺς ἀμοιβαίους ἐγωισμούς των. Καὶ οἱ δημοσιεύσεις τῶν διαφόρων ψηφοδελτίων μὲ τακτικὸ πότε τὸν κ. Μίγκο καὶ πότε τὸν κ. Γραφάκο, γίνονται κάθε φορὰ ἀπὸ τὸν ἐνδιαφερόμενο «τακτικὸ» μὲ τὴν ἐλπίδα πὼς ἔτσι θὰ μπορέση νὰ πάρη ὁ ἕνας τοὺς ψήφους τοῦ ἄλλου καὶ νὰ κρύψη ἔτσι ὁ καθένας τὴν ἰδική του ἀδυναμία.

"Ο,τι ὅμως καὶ νὰ συμβαίνη τὸ γεγονὸς εἶναι ἕνα: ὅτι μέλες τὶς ἰδιαίτερές τους ἀντιζηλίες εἶναι σύμφωνοι καὶ συνεργάζονται μὲ ὅλη τὴν ἀμοιβαία ἐμπιστοσύνη γιὰ νὰ φέρουνε σὲ ἀποτέλεσμα τὸ ἔργο τῆς ὑπονομεύσεως τῆς Διό. 'Ομοσπονδίας, ὅπως τὸ δείχνει καὶ τὸ τελευταῖο δημοσίευμά τους στὴν «'Εσπερινή». 'Ετσι ξεσκεπάζουν τὰ πραγματικὰ ἐλατήρια, ποὺ τοὺς ὠθοῦν νὰ ζητοῦν νὰ καταλάβουν τὴ θέση τοῦ αἱρετοῦ, ἐναντίον τῆς ἐκδηλωμένης θελήσεως τοῦ ὀργανωμένου κλάδου.

Ο ΚΛΑΔΟΣ ΑΠΟΔΟΚΙΜΑΖΕΙ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ

ΓΕΝΙΚΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΕΓΚΑΘΕΤΩΝ ΠΟΥ ΖΗΤΟΥΝ ΝΑ ΥΠΟΝΟΜΕΥΣΟΥΝ ΤΗΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ

'Ο σύλλογος δημοδιδασκάλων Κοζάνης ἀποδοκιμάζει, στιγματίζει καὶ καπίζει τὴν ἀναρχικὴ καὶ ἀντιοργανωτικὴ στάση μερικῶν συλλόγων καὶ συναδέλφων ποὺ δὲ θέλουν νὰ πειθαρχήσουν στὴν πλειοψηφία τῶν συλλόγων.

Καταγγέλλει αὐτοὺς σὲ ὅλο τὸ διδασκαλικὸ κόσμο. Δηλώνει πὼς θὰ ὑποστηρίξη μὲ φανατισμὸ τοὺς ὑποδειχθέντας ἀπ' τὴν πλειοψηφία τοῦ Κλάδου:

Σωτήριον Δαγκλῆν ὡς τακτικὸν καὶ Γ. 'Αποστολόπουλον ὡς ἀναπληρωματικόν.

Παρακαλεῖ ὅλους τοὺς συναδέλφους διδασκάλους νὰ παραμερίσουν κάθε αἴσθημα συμπαθείας, στοὺς ἄλλους προταθέντας καὶ ὄχι μόνον νὰ μὴ τοὺς ψηφίσουν μὰ καὶ νὰ καταπολεμήσουν τοὺς ἀντιάρτες, ποὺ θέλουν νὰ κλονίσουν τὸ κῦρος τῆς ὀργανώσεώς μας, ἀποδείχνοντας, ὅτι δὲν εἶναι εὔκολο νὰ γκρεμιστῆ ἡ 'Ομοσπονδία μας, ποὺ μὲ τόσους ἀγῶνες τὴ στερεώσαμε καὶ τὴν ἀνυψώσαμε στὴ θέση ποὺ ἔχει σήμερα.

Τὸ Διοικητ. Συμβούλιο
Γ. Γκουρομίχος. Χρ. Τσίντζιλη
Χαρ. Μαργέλλου, 'Αν. Γκούτζιου, Ε. Τζῆμος

ΑΡΝΑΙΑ (Χαλκιδικῆς).—Τοπικὸν ἐκπαιδευτικὸν συνέδριον δημ)λων περιφερείας 'Αρναίας Χαλκιδικῆς ἀπευθύνον ὑμῖν ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν ἐκφράζει εὐχὴν ἐκπληρώσεως πόθων Δαϊκῆς Παιδείας.

'Η 'Επιτροπή

ΣΟΥΦΛΙ (τηλ). Θράκη σύσσωμος ὑπερψηφίζει ψηφοδελτίου 'Ομοσπονδίας.
Κιρκινέζης, Ζηκίδης, Βασιλειάδου, Σουφλῆς Μπομπούνας

ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΙ δασκάλοι τῆς 'Ελλάδος, μὴν παραδώσετε μὲ τὴν ψῆφο σας τὴ θέση τοῦ αἱρετοῦ στοὺς ἐγκαθέτους, στοὺς συκοφάντες καὶ στοὺς ἐμπαθεῖς. Ὁ αἱρετὸς ἐκπαιδευτικὸς σύμβουλος πρέπει νὰ μείνη ὁ τίμιος καὶ γνήσιος καὶ ἀκομμάτιστος καὶ ἀξιοπρεπὴς ἐκπρόσωπος τοῦ διδασκαλικοῦ κλάδου.